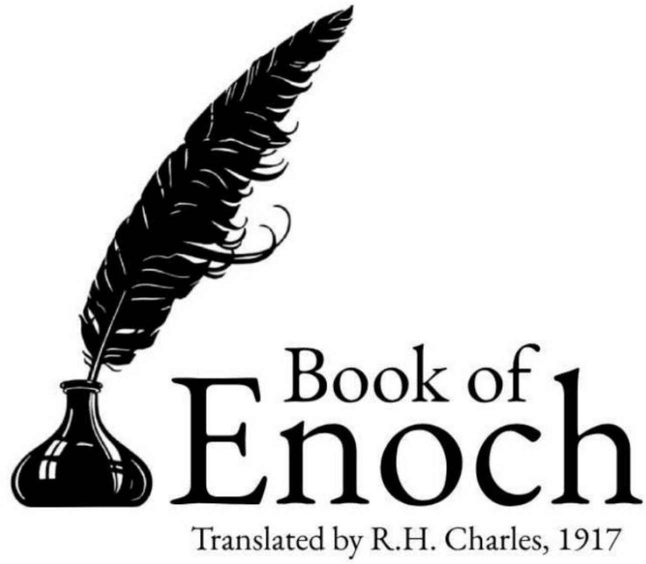

Enoks bok

KAPITTEL 1

1. Ordene om Enoks velsignelse, hvormed han velsignet de utvalgte og rettferdige, som skal leve på trengselens dag, da alle de onde og ugudelige skal fjernes.
2. Og han tok opp sin lignelse og sa: Enok, en rettferdig mann, hvis øyne var åpnet av Gud, så den Helliges syn i himmelen, som englene viste meg, og fra dem hørte jeg alt, og fra dem forsto jeg det jeg så, men ikke for denne generasjonen, men for en fjern generasjon som skal komme.
3. Om de utvalgte sa jeg, og min lignelse tok jeg opp om dem: Den Hellige, den Store skal komme ut av sin bolig,
4. Og den evige Gud skal tre frem på jorden, ja, på Sinai-fjellet, og vise seg fra sin leir, og vise seg i sin makts kraft fra himlenes himmel.
5. Og alle skal bli slått av frykt, og vokterne skal skjelve, og stor frykt og beven skal gripe dem til jordens ender.
6. Og de høye fjellene skal skjelve, og de høye åsene skal senkes, og de skal smelte som voks foran flammen,
7. Og jorden skal bli fullstendig revet i stykker, og alt som er på jorden skal forgå, og det skal bli en dom over alle mennesker.
8. Men med de rettferdige skal Han slutte fred. Og Han skal beskytte de utvalgte, og Han skal være over dem, og de skal alle tilhøre Gud, og de skal ha fremgang, og de skal alle bli velsignet. Han skal hjelpe dem alle, og lys skal vise seg for dem, og Han skal slutte fred med dem.
9. Og se, han kommer med titusenvis av sine hellige for å holde dom over alle og for å ødelegge alle ugudelige og for å dømme alt kjød for alle deres ugudelighetsgjerninger som de ugudelig har gjort, og for alle de harde ord som ugudelige syndere har talt mot ham.

KAPITTEL 2

1. Legg merke til alt som skjer i himmelen, hvordan de ikke forandrer sine baner, og lysene som er i himmelen, hvordan de alle oppstår og går ned i orden, hver i sin tid, og ikke overtrer sin fastsatte orden.
2. Se på jorden og gi akt på de ting som skjer på den fra først til slutt, hvor standhaftige de er, hvordan ingenting av det på jorden forandrer seg, men alle Guds gjerninger åpenbarer seg for dere.
3. Se sommeren og vinteren, hvordan hele jorden er full av vann, og skyer og dugg og regn ligger på den.

KAPITTEL 3

Observer og se hvordan alle trærne om vinteren ser ut som om de har visnet og mistet alle bladene sine, bortsett fra fjorten trær, som ikke mister bladverket sitt, men beholder det gamle bladverket i to til tre år til det nye kommer.

KAPITTEL 4

Og igjen, legg merke til sommerdagene hvordan solen er over jorden rett overfor den. Og dere søker skygge og ly på grunn av solens hete, og jorden brenner også med økende hete, og derfor kan dere ikke trå på jorden eller på en stein på grunn av dens hete.

KAPITTEL 5

1. Legg merke til hvordan trærne dekker seg med grønne blader og bærer frukt. Gi derfor akt på og kjenn til alle Hans gjerninger, og erkjenn hvordan Han som lever for evig har skapt dem slik.
2. Og alle Hans gjerninger fortsetter slik fra år til år for alltid, og alle oppgavene de utfører for Ham, og deres oppgaver forandrer seg ikke, men slik som Gud har bestemt, slik gjøres det.
3. Og se hvordan havet og elvene på samme måte utfører sine oppgaver og ikke forandrer dem fra Hans bud.
4. Men dere har ikke vært standhaftige og ikke holdt Herrens bud. Dere har vendt dere bort og talt stolte og harde ord med deres urene munner mot Hans storhet. Å, dere hardhjertede, dere skal ikke finne fred.
5. Derfor skal dere forbanne deres dager, og deres leveår skal forgå, og deres ødeleggelsesår skal bli mangedoblet i evig forbannelse, og dere skal ikke finne nåde.
6. I de dager skal dere gjøre navnene deres til en evig forbannelse for alle rettferdige, og alle som forbanner, skal forbanne ved dere, og alle syndere og ugudelige skal forbanne ved dere, og de ugudelige skal ha en forbannelse. Og alle ... skal fryde seg, og det skal være tilgivelse for synder, og all nåde og fred og tålmodighet. Det skal være frelse for dem, et herlig lys. Og for alle dere syndere skal det ikke være noen frelse, men en forbannelse skal hvile på dere alle.
7. Men for de utvalgte skal det være lys og glede og fred, og de skal arve jorden.
8 Og da skal visdom gis til de utvalgte, og de skal alle leve og aldri mer synde, verken ved ugudelighet eller ved stolthet. Men de kloke skal være ydmyke.
9 Og de skal ikke mer overtre, og de skal ikke synde alle sine livs dager, og de skal ikke dø av Guds vrede eller harme, men de skal fullføre sine livs dager. Deres liv skal bli mange i fred, og deres gledesår skal bli mangedoblet, i evig glede og fred, alle deres livs dager.

KAPITTEL 6

1. Og det skjedde da menneskenes barn ble mange, at det i de dager ble født dem vakre og vakre døtre.
2. Og englene, himmelens barn, så dem og begjærte dem, og sa til hverandre: «Kom, la oss velge oss hustruer blant menneskenes barn og få oss barn.»
3. Og Semjâzâ, som var deres leder, sa til dem: «Jeg frykter at dere ikke vil gå med på å gjøre denne gjerningen, og jeg alene må betale straffen for en stor synd.»
4. Og de svarte ham alle og sa: «La oss alle sverge en ed, og alle forplikte oss ved gjensidige forbannelser til ikke å forlate denne planen, men å gjøre dette.»
5. Så sverget de alle sammen og forpliktet seg til gjensidige forbannelser over det.
6. Og de var i alt to hundre som steg ned på toppen av Hermon-fjellet i Jareds dager, og de kalte det Hermon-fjellet, fordi de hadde sverget og forpliktet seg ved gjensidige forbannelser på det.
7. Og dette er navnene på lederne deres: Sêmîazâz, deres leder, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batâlêl, Samâêl, Samêl, Samêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Dette er deres høvdinger over tiere.

KAPITTEL 7

1. Og alle de andre tok seg koner sammen med dem, og hver valgte seg én, og de begynte å gå inn til dem og besmitte seg med dem, og de lærte dem trylleformler og forbannelser, og å skjære røtter, og gjorde dem kjent med planter.
2. Og de ble med barn og fødte store kjemper, som var tre tusen alner høye.
3. Som fortærte alle menns anskaffelser. Og da menn ikke lenger kunne opprettholde dem,
4. Kjempene vendte seg mot dem og fortærte menneskeheten.
5. Og de begynte å synde mot fugler og dyr og krypdyr og fisker, og å fortære hverandres kjøtt og drikke blodet.
6. Så anklaget jorden de lovløse.

KAPITTEL 8

1. Og Azâzêl lærte menn å lage sverd og kniver og skjold og brystplater, og gjorde dem kjent med jordens metaller og kunsten å bearbeide dem, og armbånd og ornamenter, og bruken av antimon og forskjønnelse av øyelokkene og alle slags kostbare steiner og alle fargende tinkturer.
2. Og det oppsto mye gudløshet, og de drev hor, og de ble ført på villspor og ble fordervet på alle sine veier. Semjâzâ lærte fortryllelser og rotstikk, Armârôs løsningen av fortryllelser, Barâqîjâl lærte astrologi, Kôkabêl stjernebildene, Ezêqêêl kunnskapen om skyene, Araqiêl jordens tegn, Shamsiêl solens tegn og Sariêl månens gang. Og mens menn omkom, ropte de, og deres rop steg opp til himmelen ...

KAPITTEL 9

1. Og så så Mikael, Uriel, Rafael og Gabriel ned fra himmelen og så mye blod bli utgytt på jorden, og all lovløshet bli utført på jorden.
2. Og de sa til hverandre: «Jorden, som er blitt uten innbyggere, roper deres rop til himmelens porter.»
3. Og nå til dere, himmelens hellige, ber menneskenes sjeler: «Bruk vår sak for Den Høyeste!»
4. Og de sa til Herren over alle tider: «Herrenes Herre, gudenes Gud, kongers Konge og Gud over alle tider, din herlighets trone står fra all slekt til slekt, og ditt navn er hellig og herlig og velsignet i all slekt!»
5. Du har skapt alle ting, og du har makt over alle ting. Alt er nakent og åpent for ditt syn, og du ser alle ting, og ingenting kan skjule seg for deg.
6. Du ser hva Azâzêl har gjort, som har lært all urettferdighet på jorden og åpenbart de evige hemmelighetene som ble bevart i himmelen, som menneskene strevde med å lære:
7. Og Semjâzâ, som du har gitt myndighet til å herske over hans medfølgere.
8. Og de har gått til menneskenes døtre på jorden og har ligget med kvinnene og har gjort seg urene og åpenbart alle slags synder for dem.
9. Og kvinnene har født kjemper, og hele jorden er dermed blitt fylt med blod og urettferdighet.
10. Og se, nå gråter sjelene til de døde og ber til himmelens porter, og deres klagesang har steget opp og kan ikke opphøre på grunn av de lovløse gjerninger som utføres på jorden.
11. Og Du vet alle ting før de skjer, og Du ser disse tingene og Du tåler dem, og Du sier ikke til oss hva vi skal gjøre med dem angående disse.»

KAPITTEL 10

1. Da sa den Høyeste, den Hellige og Store, og sendte Uriel til Lameks sønn og sa til ham:
2. Gå til Noah og si til ham i mitt navn: «Skjul deg!» og avslør for ham enden som nærmer seg: at hele jorden skal bli ødelagt, og en vannflom skal komme over hele jorden, og den skal ødelegge alt som er på den.
3. Og gi ham nå beskjed om at han kan unnslippe og at hans ætt kan bli bevart for alle generasjoner i verden.
4. Og igjen sa Herren til Rafael: «Bind Azâzêl på hender og føtter, og kast ham ut i mørket. Lag en åpning i ørkenen som er i Dûdâêl, og kast ham der.»
5. Og legg grove og taggete steiner på ham, og dekk ham med mørke, og la ham bli der for alltid, og dekk ansiktet hans så han ikke ser lyset.
6. Og på den store dommens dag skal han kastes i ilden. Og helbrede jorden som englene har fordervet, og forkynne helbredelse av jorden, slik at de kan helbrede pesten, og slik at ingen menneskenes barn skal gå til grunne på grunn av alle de hemmelige tingene som vokterne har åpenbart og lært sine sønner.
8. Og hele jorden er blitt fordervet gjennom de gjerningene som ble lært av Azâzêl: tilskriv ham all synd.
9. Og til Gabriel sa Herren: «Gå frem mot de uekte og de forkastelige og mot horets barn, og utrydd horets barn og

vokternes barn fra menneskene og før dem ut. Send dem mot hverandre, så de kan ødelegge hverandre i kamp. For de skal ikke få en lang levealder.»
10. Og ingen bønn som deres fedre ber deg om skal bli innvilget deres fedre på deres vegne; for de håper å leve et evig liv, og at hver og en av dem skal leve fem hundre år.
11. Og Herren sa til Mikael: «Gå og bind Semjâzâ og hans medmennesker, som har forbundit seg med kvinner og dermed besmittet seg med dem i all deres urenhet.»
12. Og når sønnene deres har drept hverandre, og de har sett sine kjæres ødeleggelse, bind dem fast i sytti generasjoner i jordens daler, inntil dagen for deres dom og deres fullbyrdelse, inntil dommen som varer for alltid og alltid er fullbyrdet.
13. I de dager skal de bli ført ned i ildavgrunnen, til pinselen og fengselet, hvor de skal holdes fanget for evig.
14. Og den som blir fordømt og tilintetgjort, skal fra da av være bundet sammen med dem til endetidens slekter.
15. Og ødelegg alle de fordømtes ånder og vokternes barn, fordi de har gjort menneskeheten urett.
16. Utrydd all urett fra jordens overflate og la alt ondt arbeid ta slutt. La rettferdighetens og sannhetens plante komme til syne, og den skal vise seg å være en velsignelse. Rettferdighetens og sannhetens gjerninger skal plantes i sannhet og glede for evig.
17 Og da skal alle de rettferdige slippe unna, og de skal leve til de får tusenvis av barn, og alle sine ungdomsdager og sin alderdom skal de fullføre i fred.
18 Og da skal hele jorden dyrkes i rettferdighet, og den skal plantes med trær og være full av velsignelse.
19. Og alle slags ønskelige trær skal plantes der, og de skal plante vinranker der. Og vinranken som de planter der, skal gi vin i rikelig mengde. Og alt frøet som sås der, skal hvert mål av den bære tusen, og hvert mål oliven skal gi ti pressekraner olje.
20. Og rens jorden fra all undertrykkelse og fra all urettferdighet og fra all synd og fra all gudløshet, og utrydd all urenhet som er påført jorden.
21. Og alle menneskenes barn skal bli rettferdige, og alle folkeslag skal tilbe og prise meg, og alle skal tilbe meg. Og jorden skal bli renset fra all urenhet og fra all synd og fra all straff og fra all pine, og jeg skal aldri mer sende dem til den fra generasjon til generasjon og for alltid.

KAPITTEL 11

1. Og i de dager vil jeg åpne velsignelsens forrådskamre som er i himmelen, for å sende dem ned til jorden over menneskenes barns arbeid og strev.
2. Og sannhet og fred skal være forent gjennom alle verdens dager og gjennom alle menneskenes generasjoner.

KAPITTEL 12

1. Før dette var Enok skjult, og ingen av menneskenes barn visste hvor han var skjult, og hvor han bodde, og hva som hadde blitt av ham.
2. Og hans gjerninger hadde å gjøre med Vekterne, og hans dager var med de hellige.
3. Og jeg, Enok, priste majestetens Herre og tidenes Konge, og se, vaktene kalte meg skriveren Enok og sa til meg:
4. «Enok, du rettferdighetens skribent, gå og forkynn himmelens voktere som har forlatt den høye himmel, det hellige, evige sted, og har besmittet seg med kvinner, og har gjort som jordens barn gjør, og har tatt seg koner: «Dere har forårsaket stor ødeleggelse på jorden!
5. Og dere skal ikke få fred eller tilgivelse for synd. Og i den grad de gleder seg over sine barn,
6. De skal se drapet på sine kjære, og over ødeleggelsen av sine barn skal de sørge og be til evig tid, men nåde og fred skal dere ikke oppnå.

KAPITTEL 13

1. Og Enok gikk og sa: «Azâzêl, du skal ikke få fred. En streng dom er utgått mot deg for å legge deg i lenker.»
2. Og du skal ikke få toleranse eller bønne gitt deg på grunn av den urettferdighet du har lært, og på grunn av alle de gudløshets- og urettferdighets- og syndens gjerninger som du har vist menneskene.
3. Så gikk jeg og talte til dem alle sammen, og de ble alle redde, og frykt og beven grep dem.
4. Og de ba meg om å utarbeide en bønn for dem, slik at de kunne finne tilgivelse, og å lese bønnfallelsen deres i himmelens Herres nærvær.
5. For fra da av kunne de ikke tale med Ham eller løfte blikket mot himmelen av skam over syndene de var blitt dømt for.
6. Så skrev jeg ned deres bønn, og bønnen angående deres sinn og deres gjerninger individuelt, og angående deres anmodninger om tilgivelse og et langt liv.
7. Så gikk jeg og satte meg ved Dans vann, i Dans land, sør for vest for Hermon. Jeg leste deres bønn til jeg sovnet.
8. Og se, en drøm kom til meg, og jeg fikk syner, og jeg så syner om tukt, og en stemme kom og ba meg fortelle det til himmelens sønner og irettesette dem.
9. Og da jeg våknet, kom jeg til dem, og de satt alle samlet og gråt i Abelsjâîl, som ligger mellom Libanon og Sênêsêr, med ansiktene tildekket.
10. Og jeg fortalte dem om alle synene jeg hadde sett i søvne, og jeg begynte å tale rettferdighetens ord og irettesette de himmelske vokterne.

KAPITTEL 14

1. Boken med rettferdighetens ord og irettesettelsen av de evige vektere i samsvar med den Hellige, den Stores befaling i den visjonen.
2. Jeg så i søvne hva jeg nå skal si med en kjøttlig tunge og med min munns pust: som den Store har gitt menneskene å samtale med og forstå med hjertet.
3. Slik Han har skapt og gitt mennesket kraften til å forstå visdommens ord, har Han også skapt meg og gitt meg kraften til å irettesette Vekterne, himmelens barn.
4. Jeg skrev ned din bønn, og i mitt syn så det ut til at din bønn ikke vil bli innvilget for deg i alle evighetens dager, og at dommen endelig er felt over deg: ja, din bønn vil ikke bli innvilget for deg.
5. Og fra nå av skal du ikke stige opp til himmelen og i all evighet, og i jordens lenker har bestemmelsen gått ut for å binde deg for alle verdens dager.

6. Og at dere tidligere skal ha sett deres elskede sønners ødeleggelse, og dere skal ikke ha noen glede i dem, men de skal falle for dere ved sverdet.
7. Og din bønn for dem skal ikke bli innvilget, og heller ikke for din egen, selv om du gråter og ber og taler alle ordene som står i den skriften jeg har skrevet.
8. Og synet ble vist meg slik: Se, i synet inviterte skyer meg, og en tåke kalte meg, og stjernenes og lynenes løp fart og hastet meg, og vindene i synet fikk meg til å fly og løftet meg oppover og bar meg til himmelen.
9. Og jeg gikk inn til jeg nærmet meg en mur som var bygget av krystaller og omgitt av ildtunger, og den begynte å skremme meg.
10. Og jeg gikk inn i ildtungene og kom nær et stort hus som var bygget av krystaller. Husets vegger var som et mosaikkgulv laget av krystaller, og grunnmuren var av krystall.
11. Dens tak var som stjernenes og lynenes bane, og mellom dem var det flammende kjeruber, og himmelen deres var klar som vann.
12. En flammende ild omringet murene, og portene flammet av ild.
13. Og jeg gikk inn i det huset, og det var varmt som ild og kaldt som is. Det var ingen livsglede der. Frykt dekket meg, og skjelving grep tak i meg.
14. Og mens jeg skalv og skjelvet, falt jeg på mitt ansikt.
15. Og jeg så et syn: Og se! der var et annet hus, større enn det forrige, og hele porten sto åpen foran meg, og den var bygget av flammende ild.
16. Og i enhver henseende utmerket den seg så i prakt, prakt og omfang at jeg ikke kan beskrive dens prakt og omfang for deg.
17. Og gulvet var av ild, og over det var det lyn og stjernenes bane, og taket var også flammende ild.
18. Og jeg så, og der så jeg en opphøyd trone. Dens utseende var som krystall, og hjulene som den skinnende solen, og der var et syn av kjeruber.
19. Og fra under tronen kom strømmer av flammende ild, så jeg ikke kunne se på den.
20. Og den store herligheten satt på den, og klærne hans skinte klarere enn solen og var hvitere enn noen snø.
21. Ingen av englene kunne komme inn og se Hans ansikt på grunn av hans storhet og herlighet, og intet kjød kunne se Ham.
22. En flammende ild var rundt ham, og en stor ild sto foran ham, og ingen rundt kunne komme nær ham. Ti tusen ganger ti tusen sto foran ham, men han trengte ingen rådgiver.
23. Og de helligste som var nær Ham, forlot Ham ikke om natten og forlot Ham ikke.
24. Og inntil da hadde jeg ligget nedbøyd på mitt ansikt og skjelvet. Herren kalte på meg med sin egen munn og sa til meg: «Kom hit, Enok, og hør mitt ord.»
25. Og en av de hellige kom til meg og vekket meg, og han fikk meg til å reise meg og nærme meg døren, og jeg bøyde ansiktet mitt nedover.

KAPITTEL 15

1. Og han svarte og sa til meg, og jeg hørte hans stemme: «Frykt ikke, Enok, du rettferdige mann og rettferdighetens skriftlærde. Kom hit og hør min stemme.»
2. Og gå og si til himmelens voktere, som har sendt deg for å gå i forbønn for dem: «Dere skal gå i forbønn» for mennesker, og ikke mennesker for dere:
3. Hvorfor har dere forlatt den høye, hellige og evige himmel og ligget med kvinner og besmittet dere med menneskenes døtre og tatt dere hustruer og gjort som jordens barn og fått kjemper som deres sønner?
4. Og selv om dere var hellige, åndelige, og levde det evige liv, har dere besudlet dere med kvinners blod og fått barn med kjøds blod, og som menneskenes barn har dere begjært kjøtt og blod, slik de som dør og går til grunne.
5. Derfor har jeg også gitt dem hustruer, så de kan gjøre dem gravide og få barn med dem, slik at de ikke skal mangle noe på jorden.
6. Men dere var tidligere åndelige, levde det evige liv og var udødelige for alle verdens generasjoner.
7. Derfor har jeg ikke gitt dere hustruer, for himmelens åndelige vesener bor i himmelen.
8. Og nå skal kjempene, som er frembrakt av ånder og kjød, kalles onde ånder på jorden, og på jorden skal de bo.
9. Onde ånder har utgått fra kroppene deres; fordi de er født av mennesker, og fra de hellige vokterne er deres begynnelse og opprinnelige opprinnelse; de skal være onde ånder på jorden, og onde ånder skal de kalles.
10. Himmelens ånder skal bo i himmelen, men jordens ånder som er født på jorden, skal bo på jorden.
11. Og kjempenes ånder plager, undertrykker, ødelegger, angriper, kjemper og gjør ødeleggelse på jorden, og forårsaker problemer: de spiser ikke mat, men likevel sulter og tørster, og forårsaker fornærmelser. Og disse åndene skal reise seg mot menneskenes barn og mot kvinnene, fordi de er utgått fra dem.

KAPITTEL 16

1. Fra dagene da kjempene ble slaktet, ødelagt og drept, fra hvis sjeler åndene, etter å ha gått ut, skal ødelegge uten å pådra seg dom – slik skal de ødelegge inntil fullbyrdelsens dag, den store dommen der tidsalderen skal fullbyrdes, over vokterne og de gudløse, ja, skal være fullstendig fullbyrdet.
2. Og nå, angående vokterne som har sendt deg for å gå i forbønn for dem, som tidligere har vært i himmelen, si til dem:
3. «Dere har vært i himmelen, men ennå var ikke alle mysteriene blitt åpenbart for dere, og dere kjente til verdiløse mysterier, og i deres harde hjerter har dere kunngjort disse for kvinnene, og gjennom disse mysteriene gjør kvinner og menn mye ondt på jorden.»
4. Si derfor til dem: «Dere har ingen fred.»

KAPITTEL 17

1. Og de tok meg og brakte meg til et sted hvor de som var der var som flammende ild, og når de ønsket det, fremsto de som mennesker.

2. Og de førte meg til et mørke sted, til et fjell hvis topp nådde himmelen.
3. Og jeg så lyskildene og stjernenes og tordenens skattkammer, og i de ytterste dyp, hvor det var en brennende bue og piler og deres kogger, og et brennende sverd og alle lynene.
4. Og de førte meg til det levende vannet og til ilden i vest, som mottar hver solnedgang.
5. Og jeg kom til en ildflod der ilden flyter som vann og munner ut i det store havet mot vest.
6. Jeg så de store elvene og kom til den store elven og til det store mørket, og dro til stedet der intet kjød vandrer.
7. Jeg så fjellene i vintermørket og stedet hvorfra alle vannene i dypet strømmer.
8. Jeg så utløpene til alle jordens elver og utløpet til dypet.

KAPITTEL 18

1. Jeg så alle vindenes skattkammer: Jeg så hvordan Han hadde utstyrt dem med hele skapelsen og jordens faste grunnvoller.
2. Og jeg så jordens hjørnestein: Jeg så de fire vindene som bærer jorden og himmelhvelvingen.
3. Og jeg så hvordan vindene spenner ut himmelhvelvingene og har sin plassering mellom himmel og jord. Dette er himmelens søyler.
4. Jeg så himmelens vinder som snur og bringer solens og alle stjernenes omkrets til sin nedgang.
5. Jeg så vindene på jorden som bar skyene: Jeg så englenes stier. Jeg så ved jordens ende himmelhvelvingen ovenfra.
6. Og jeg fortsatte og så et sted som brenner dag og natt, hvor det er sju fjell av praktfulle steiner, tre mot øst og tre mot sør.
7. Og de mot øst var av farget stein, en av perle og en av hyasint, og de mot sør av rød stein.
8. Men den midterste nådde til himmelen som Guds trone, av alabaster, og tronens topp var av safir.
9. Og jeg så en flammende ild. Og bortenfor disse fjellene er det et område, enden av den store jorden. Der ble himmelen fullendt.
10. Og jeg så en dyp avgrunn med søyler av himmelsk ild, og blant dem så jeg søyler av ild falle, som var uten mål mot høyden og mot dybden.
11. Og bak den avgrunnen så jeg et sted uten himmelhvelving og uten fast jord under det. Det var ikke vann på det, og ingen fugler, men det var et øde og forferdelig sted.
12. Der så jeg sju stjerner som store, brennende fjell, og da jeg spurte om dem,
13. Engelen sa: «Dette stedet er himmelens og jordens ende. Dette har blitt et fengsel for stjernene og himmelens hær.»
14. Og stjernene som ruller over ilden er de som har overtrådt Herrens bud i begynnelsen av sin oppgang, fordi de ikke kom frem til sine fastsatte tider.
15. Og han ble vred på dem og bandt dem inntil den tid da deres skyld skulle fullbyrdes, ja, i ti tusen år.

KAPITTEL 19

1. Og Uriel sa til meg: «Her skal englene som har knyttet seg til kvinner stå, og deres ånder, som antar mange forskjellige former, besudler menneskeheten og skal føre dem på villspor til å ofre til demoner som guder. Her skal de stå inntil den store dommens dag, hvor de skal bli dømt inntil de er gjort til ende.»
2. Og kvinnene til englene som gikk seg vill, skal også bli til sirener.
3. Og jeg, Enok, alene så synet, enden på alle ting, og intet menneske skal se slik som jeg har sett.

KAPITTEL 20

1. Og dette er navnene på de hellige englene som våker.
2. Uriel, en av de hellige englene, som er over verden og over Tartarus.
3. Rafael, en av de hellige englene, som er over menneskenes ånder.
4. Raguel, en av de hellige englene som tar hevn over lysenes verden.
5. Mikael, en av de hellige englene, det vil si han som er satt over den beste delen av menneskeheten og over kaos.
6. Saraqâêl, en av de hellige englene, som er satt over åndene som synder i ånden.
7. Gabriel, en av de hellige englene, som er over Paradis og slangene og kjerubene.
8. Remiel, en av de hellige englene, som Gud satte over dem som reiser seg.

KAPITTEL 21

1. Og jeg fortsatte dit hvor ting var kaotiske.
2. Og jeg så der noe forferdelig: Jeg så verken en himmel der oppe eller en fast grunnfestet jord, men et kaotisk og forferdelig sted.
3. Og der så jeg sju stjerner på himmelen bundet sammen i den, som store fjell og brennende med ild.
4. Da spurte jeg: «For hvilken synd er de bundet, og hvorfor er de blitt kastet hit?»
5. Da sa Uriel, en av de hellige englene, som var med meg og var høvding over dem: «Enok, hvorfor spør du, og hvorfor er du ivrig etter sannheten?»
6. Disse er av himmelens stjerners tall, som har overtrådt Herrens bud, og er bundet her inntil ti tusen år, tiden som følger av deres synder, er fullbyrdet.
7. Og derfra dro jeg til et annet sted, som var enda mer forferdelig enn det forrige, og jeg så noe forferdelig: en stor ild der som brant og flammet, og stedet var kløftet helt til avgrunnen, fullt av store, synkende ildsøyler: verken dens omfang eller størrelse kunne jeg se, og jeg kunne heller ikke gjette.
8. Da sa jeg: «Hvor fryktelig er stedet, og hvor forferdelig å se på!»
9. Så svarte Uriel meg, en av de hellige englene som var med meg, og sa til meg: «Enok, hvorfor har du slik frykt og frykt?» Og jeg svarte: «På grunn av dette fryktelige stedet og på grunn av smertens syn.»
10. Og han sa til meg: «Dette stedet er englenes fengsel, og her skal de være fengslet for alltid.»

KAPITTEL 22

1. Og derfra dro jeg til et annet sted, og han viste meg i vest et annet stort og høyt fjell av hard stein.
2. Og der var fire hulrom, dype og vide og svært glatte. Hvor glatte er ikke disse hulrom, dype og mørke å se på.
3. Da svarte Rafael, en av de hellige englene som var med meg, og sa til meg:
4. «Disse hule stedene er skapt nettopp for dette formålet, at de dødes sjelers ånder skal samles der, ja, at alle menneskenes barns sjeler skal samles her. Og disse stedene er laget for å motta dem inntil deres domsdag og inntil deres fastsatte periode inntil den fastsatte perioden, inntil den store dommen kommer over dem.»
5. Jeg så åndene til menneskenes barn som var døde, og deres stemme gikk ut til himmelen og bønnfalt.
6. Så spurte jeg Rafael, engelen som var med meg, og jeg sa til ham: «Denne ånden – hvem tilhører den hvis stemme går ut og ber?»
7. Og han svarte meg og sa: «Dette er ånden som gikk ut fra Abel, som hans bror Kain drepte, og han saksøker ham inntil hans ætt er utryddet fra jordens overflate, og hans ætt er utryddet fra menneskenes ætt.»
8. Så spurte jeg om det, og om alle de hule stedene: «Hvorfor som det ene atskilt fra det andre?»
9. Og han svarte meg og sa til meg: «Disse tre er laget for at de dødes ånder skal skilles. Og en slik adskillelse er laget for de rettferdiges ånder, hvor det er en strålende vannkilde.»
10. Og slik er det gjort for syndere når de dør og blir begravet i jorden, og dommen ikke er fullbyrdet over dem i deres levetid.
11. Her skal deres ånder bli satt til side i denne store smerten inntil den store dagen med dom og straff og pine for dem som forbanner for evig, og gjengjeldelse for deres ånder. Der skal Han binde dem for evig.
12. Og en slik inndeling er gjort for åndene til dem som fremmer sin sak, som avslører sin ødeleggelse, da de ble drept i syndernes dager.
13. Slik er det gjort for åndene til mennesker som ikke var rettferdige, men syndere, som var fullstendige i overtredelse, og for overtrederne. De skal være deres ledsagere, men deres ånder skal ikke bli drept på dommens dag, og de skal ikke bli oppreist derfra.
14. Da priste jeg herlighetens Herre og sa: «Lovet være min Herre, rettferdighetens Herre, du som hersker for evig.»

KAPITTEL 23

1. Derfra dro jeg til et annet sted vest for jordens ender.
2. Og jeg så en brennende ild som raste uten hvile, og som ikke stoppet fra sin bane dag eller natt, men fortsatte regelmessig.
3. Og jeg spurte: «Hva er dette som ikke hviler?»
4. Da svarte Raguel, en av de hellige englene som var med meg, meg og sa: «Denne ildveien som du har sett, er ilden i vest som forfølger alle himmelens lys.»

KAPITTEL 24

1. Og derfra dro jeg til et annet sted på jorden, og han viste meg en fjellkjede av ild som brant dag og natt.
2. Og jeg gikk forbi det og så sju praktfulle fjell, alle forskjellige fra hverandre, og steinene deres var praktfulle og vakre, praktfulle som en helhet, med strålende utseende og vakkert ytre: tre mot øst, ett grunnlagt på det andre, og tre mot sør, en oppå det andre, og dype, røffe kløfter, hvorav ingen var forbundet med noen av de andre.
3. Og det syvende fjellet var midt imellom disse, og det overgikk dem i høyde og lignet en tronestol. Tronen var omkranset av velduftende trær.
4. Og blant dem var et tre som jeg aldri hadde luktet av før, og det fantes heller ikke noe blant dem, og det var ingen andre som det. Det hadde en duft som overgikk all duft, og bladene, blomstene og treverket visner ikke for alltid. Frukten er vakker, og frukten ligner dadler på en palme.
5. Så sa jeg: «Hvor vakkert og velduftende dette treet er, og bladene er skjønne, og blomstene er meget herlige å se på.»
6. Da svarte Mikael, en av de hellige og ærede englene som var med meg, og som var deres leder.

KAPITTEL 25

1. Og han sa til meg: «Enok, hvorfor spør du meg om treets duft, og hvorfor ønsker du å lære sannheten?»
2. Så svarte jeg ham og sa: «Jeg vil gjerne vite om alt, men spesielt om dette treet.»
3. Og han svarte og sa: «Dette høye fjellet som du har sett, hvis topp er som Guds trone, er Hans trone, hvor Den Hellige, Herlighetens Herre, den Evige Konge, skal sitte når Han kommer ned for å besøke jorden med godhet.»
4. Og når det gjelder dette velduftende treet, er det ikke tillatt for noen dødelig å røre det før den store dommen, da Han skal ta hevn over alle og fullende alt for alltid. Det skal da gis til de rettferdige og hellige.
5. Dens frukt skal være til mat for de utvalgte: den skal bli omplantet til det hellige sted, til Herrens, den evige konges, tempel.
6 Da skal de fryde seg og være glade, og de skal gå inn i det hellige sted. Duften skal være i deres knokler. De skal leve et langt liv på jorden, slik som deres fedre levde. I deres dager skal ingen sorg, pest, pine eller ulykke ramme dem.
7. Da lovet jeg herlighetens Gud, den evige konge, som har forberedt slike ting for de rettferdige, og har skapt dem og lovet å gi dem.

KAPITTEL 26

1. Og jeg gikk derfra til midten av jorden, og jeg så et velsignet sted hvor det var trær med grener som stod og blomstret som et avhogd tre.
2. Og der så jeg et hellig fjell, og under fjellet mot øst rant en bekk mot sør.
3. Og jeg så et annet fjell mot øst, høyere enn dette, og mellom dem en dyp og smal kløft. I den rant også en bekk under fjellet.
4. Og vest for det var det et annet fjell, lavere enn det forrige og lite høyere, og en dyp og tørr kløft mellom dem:

og en annen dyp og tørr kløft var ved ytterpunktene av de tre fjellene.
5. Og alle kløftene var dype og smale, formet av hard fjell, og det var ikke plantet trær i dem.
6. Og jeg undret meg over klippene, og jeg undret meg over ravinen, ja, jeg undret meg meget.

KAPITTEL 27

1. Da sa jeg: «Hva er hensikten med dette velsignede landet, som er fullstendig fylt med trær, og denne forbannede dalen mellom dem?»
2. Da svarte Uriel, en av de hellige englene som var med meg, og sa: «Denne forbannede dalen er for de som er forbannet for evig. Her skal alle de forbannede samles, de som med sine lepper ytrer upassende ord mot Herren og taler harde ting om Hans herlighet. Her skal de samles, og her skal deres domssted være.»
3. I de siste dager skal det være over dem et skue av rettferdig dom i de rettferdiges nærvær for evig. Her skal de barmhjertige love herlighetens Herre, den evige konge.
4. I dommens dager over de førstnevnte skal de prise Ham for den nåde Han har gitt dem deres lodd i samsvar med.
5. Så priste jeg herlighetens Herre og fremhevet hans herlighet og priste ham strålende.

KAPITTEL 28

1. Og derfra gikk jeg mot øst, midt i ørkenens fjellkjede, og jeg så en ødemark, og den var øde, full av trær og planter.
2. Og vann fosset frem ovenfra.
3. Den bruste som et rikelig vassdrag som rant mot nordvest, og fikk skyer og dugg til å stige opp på alle kanter.

KAPITTEL 29

1. Og derfra dro jeg til et annet sted i ørkenen, og nærmet meg øst for denne fjellkjeden.
2. Og der så jeg aromatiske trær som utåndet duften av røkelse og myrra, og trærne lignet også mandeltreet.

KAPITTEL 30

1. Og bortenfor disse gikk jeg langt mot øst, og jeg så et annet sted, en dal full av vann.
2. Og der var det et tre, fargen til duftende trær som mastikk.
3. Og på sidene av disse dalene så jeg duftende kanel. Og forbi disse fortsatte jeg mot øst.

KAPITTEL 31

1. Og jeg så andre fjell, og blant dem var det lunder av trær, og fra dem strømmet nektar, som heter sarara og galbanum.
2. Og bak disse fjellene så jeg et annet fjell øst for jordens ender, hvor det var aloe-trær, og alle trærne var fulle av stable, som mandeltrær.
3. Og når man brente det, luktet det søtere enn noen velduft.

KAPITTEL 32

1. Og etter disse velduftende luktene, da jeg så mot nord over fjellene, så jeg sju fjell fulle av utsøkt nardus og velduftende trær og kanel og pepper.
2. Og derfra gikk jeg over toppene av alle disse fjellene, langt mot øst på jorden, og passerte over Erythraeahavet og gikk langt bort fra det, og passerte engelen Zotîêl.
3. Og jeg kom til Rettferdighetens Hage, og bak disse trærne så jeg mange store trær som vokste der, med en herlig duft, store, svært vakre og strålende, og visdommens tre, hvorfra de spiser og kjenner stor visdom.
4. Det treet er høyt som furu, og bladene er som johannesbrødtreet, og frukten er som klaser på vinranken, svært vakker, og treets duft når vidt.
5. Så sa jeg: «Hvor vakkert treet er, og hvor tiltalende det ser ut!»
6. Da svarte Rafael, den hellige engelen, som var med meg, meg og sa: «Dette er visdommens tre, som din far, gammel i år, og din gamle mor, som var før deg, spiste av. De lærte visdom, og øynene deres ble åpnet, og de visste at de var nakne, og de ble drevet ut av hagen.»

KAPITTEL 33

1. Og derfra dro jeg til jordens ender og så der store dyr, og hvert av dem var forskjellig fra det andre; og jeg så også fugler som var forskjellige i utseende og skjønnhet og stemme, den ene var forskjellig fra den andre.
2. Og øst for disse dyrene så jeg jordens ender, hvor himmelen hviler, og himmelens porter åpnet seg.
3. Og jeg så hvordan himmelens stjerner kom frem, og jeg telte portene de kom ut av, og jeg skrev ned alle utgangene deres, for hver enkelt stjerne for seg, i henhold til deres antall og deres navn, deres løp og deres posisjoner, og deres tider og deres måneder, slik Uriel, den hellige engelen som var med meg, viste meg.
4. Han viste meg alle ting og skrev dem ned for meg: også navnene deres skrev han ned for meg, og deres lover og deres selskaper.

KAPITTEL 34

1. Og derfra dro jeg mot nord til jordens ender, og der så jeg et stort og strålende våpenskjold ved hele jordens ender.
2. Og her så jeg tre himmelporter åpne seg i himmelen. Gjennom hver av dem går nordavindene. Når de blåser, er det kulde, hagl, frost, snø, dugg og regn.
3. Og ut av den ene porten blåser de for godt, men når de blåser gjennom de to andre portene, er det med vold og lidelse på jorden, og de blåser med vold.

KAPITTEL 35

1. Og derfra dro jeg mot vest til jordens ender, og så der tre åpne himmelporter, slik som jeg hadde sett i øst, samme antall porter og samme antall utganger.

KAPITTEL 36

1. Derfra dro jeg sørover til jordens ender, og der så jeg tre åpne himmelporter, og derfra kom dugg, regn og vind.
2. Og derfra dro jeg mot øst til himmelens ender, og her så jeg himmelens tre østlige porter åpne og små porter over dem.
3. Gjennom hver av disse små portalene passerer himmelens stjerner og løper mot vest på stien som er vist dem.
4. Og så ofte jeg så, priste jeg alltid herlighetens Herre, og jeg fortsatte å prise herlighetens Herre, som har gjort store og strålende underverker, for å vise storheten i Hans verk for englene og åndene og menneskene, slik at de kunne prise Hans verk og hele Hans skapelse, slik at de kunne se Hans makts verk og prise Hans henders store verk og prise Ham for evig.

KAPITTEL 37

1. Det andre synet han så, visdommens syn – som Enok, sønn av Jared, sønn av Mahalalel, sønn av Kenan, sønn av Enos, sønn av Set, sønn av Adam, så.
2. Og dette er begynnelsen på visdomsordene som jeg løftet min røst for å tale og si til dem som bor på jorden: Hør, dere menn fra fordums tid, og se, dere som kommer etter, den Helliges ord som jeg vil tale for Åndenes Herre.
3. Det var bedre å kunngjøre dem for de gamle, men selv for dem som kommer etter, vil vi ikke holde tilbake begynnelsen på visdom.
4. Frem til i dag har aldri åndenes Herre gitt slik visdom som jeg har mottatt i henhold til min innsikt, i henhold til åndenes Herres velbehag, ved hvem det evige livs lodd er gitt meg.
5. Nå ble jeg fortalt tre lignelser, og jeg løftet min røst og fortalte dem til dem som bor på jorden.

KAPITTEL 38

1. Den første lignelsen. Når de rettferdiges forsamling skal komme til syne, og syndere skal dømmes for sine synder og utstøtes fra jordens overflate:
2. Og når den Rettferdige skal vise seg for de rettferdiges øyne, hvis utvalgte gjerninger hviler på Åndenes Herre, og lys skal vise seg for de rettferdige og de utvalgte som bor på jorden, hvor skal da synderes bolig være, og hvor hvilestedet for dem som har fornektet Åndenes Herre? Det hadde vært bedre for dem om de ikke hadde blitt født.
3. Når de rettferdiges hemmeligheter skal åpenbares og synderne dømmes, og de ugudelige drives bort fra de rettferdige og utvalgtes nærvær,
4. Fra den tid skal de som eier jorden ikke lenger være mektige og opphøyde: Og de skal ikke kunne se de helliges ansikt, for åndenes Herre har latt sitt lys skinne over de helliges, rettferdige og utvalgtes ansikt.
5. Da skal kongene og de mektige gå til grunne og bli gitt i de rettferdiges og helliges hender.
6. Og fra da av skal ingen søke nåde for seg selv fra åndenes Herre, for deres liv er over.

KAPITTEL 39

1. Og det skal skje i de dager at utvalgte og hellige barn skal stige ned fra den høye himmel, og deres ætt skal bli ett med menneskenes barn.
2. Og i de dager mottok Enok bøker om iver og vrede, og bøker om uro og utvisning. Og de skal ikke bli vist nåde, sier åndenes Herre.
3. Og i de dager tok en virvelvind meg bort fra jorden og satte meg ned ved himmelens ende.
4. Og der så jeg et annet syn, de helliges boliger og de rettferdiges hvilesteder.
5. Her så mine øyne deres boliger hos hans rettferdige engler, og deres hvilesteder hos de hellige. Og de bønnfalt og forbønnfalt og ba for menneskenes barn, og rettferdighet rant foran dem som vann, og nåde som dugg på jorden. Slik er det blant dem for alltid og alltid.
6a. Og på det stedet så mine øyne den Utvalgte av rettferdighet og tro,
7a. Og jeg så hans bolig under Åndenes Herres vinger.
6b. Og rettferdigheten skal seire i hans dager, og de rettferdige og utvalgte skal være uten tall for ham i all evighet.
7b. Og alle de rettferdige og utvalgte for Ham skal være sterke som flammende lys, og deres munn skal være full av velsignelse, og deres lepper skal prise åndenes Herres navn, og rettferdighet for Ham skal aldri svikte, og oppriktighet skal aldri svikte for Ham.
8. Der ønsket jeg å bo, og min ånd lengtet etter det boligstedet: Og der har hittil vært min del, for slik er det blitt fastslått angående meg for åndenes Herre.
9. I de dager priste og opphøyde jeg åndenes Herres navn med velsignelser og lovprisning, fordi Han har bestemt meg til velsignelse og ære i henhold til åndenes Herres velbehag.
10. Lenge stirret øynene mine på dette stedet, og jeg priste og lovpriste ham og sa: «Velsignet være han, og måtte han være velsignet fra begynnelsen og til evig tid.»
11. Og for Ham er det ingen stans. Han vet før verden ble skapt hva som varer for evig og hva som skal vare fra generasjon til generasjon.
12. De som ikke sover, velsigner deg. De står foran din herlighet og velsigner, priser og opphøyer og sier: «Hellig, hellig, hellig er åndenes Herre. Han fyller jorden med ånder.»
13. Og her så mine øyne alle dem som ikke sover: de står foran Ham og velsigner og sier: «Lovet være du, og lovet være Herrens navn fra evighet til evighet.»
14. Og ansiktet mitt ble forandret, for jeg kunne ikke lenger se.

KAPITTEL 40

1. Og etter det så jeg tusen ganger tusen, og ti tusen ganger ti tusen, jeg så en mengde uten tall og uten regnskap, som sto foran åndenes Herre.
2. Og på de fire sidene av Åndenes Herre så jeg fire vesener, forskjellige fra de som ikke sover, og jeg lærte navnene deres. For engelen som gikk med meg, kunngjorde navnene deres for meg og viste meg alle de skjulte tingene.

3. Og jeg hørte stemmene til disse fire vesenene mens de lovpriste herlighetens Herre.
4. Den første stemmen velsigner åndenes Herre for alltid og alltid.
5. Og den andre stemmen hørte jeg velsigne den Utvalgte og de utvalgte som holder seg til åndenes Herre.
6. Og den tredje stemmen hørte jeg be og gå i forbønn for dem som bor på jorden og påkalle i åndenes Herres navn.
7. Og jeg hørte den fjerde stemmen som avverget satanene og forbød dem å komme frem for åndenes Herre for å anklage dem som bor på jorden.
8. Etter det spurte jeg fredsengelen som gikk med meg, som viste meg alt som er skjult: «Hvem er disse fire vesenene som jeg har sett, og hvis ord jeg har hørt og skrevet ned?»
9. Og han sa til meg: «Den første er Mikael, den barmhjertige og langmodige. Den andre er Rafael, som er satt over alle sykdommer og alle sår hos menneskenes barn. Den tredje er Gabriel, som er satt over alle makter. Den fjerde er Fanuel, som er satt over omvendelsen til håp for dem som arver evig liv.» Dette er de fire englene til Åndenes Herre og de fire stemmene jeg hørte i de dager.

KAPITTEL 41

1. Og etter det så jeg alle himmelens hemmeligheter, og hvordan riket er delt, og hvordan menneskenes gjerninger veies på vektskålen.
2. Og der så jeg de utvalgtes og de helliges boliger, og mine øyne så alle synderne bli drevet derfra, de som fornekter åndenes Herres navn, og bli dratt bort. De kunne ikke holde ut på grunn av straffen som kommer fra åndenes Herre.
3. Og der så mine øyne lynets og tordenens hemmeligheter, og vindenes hemmeligheter, hvordan de er fordelt for å blåse over jorden, og skyenes og duggens hemmeligheter, og der så jeg hvor de kommer fra på det stedet og hvor de metter den støvete jorden.
4. Og der så jeg lukkede kamre som vindene er delt ut fra, haglets og vindenes kamre, tåkens og skyenes kamre, og skyene deres svever over jorden fra verdens begynnelse.
5. Og jeg så solens og månens kamre, hvorfra de går og hvor de kommer tilbake, og deres strålende tilbakekomst, og hvordan den ene er overlegen den andre, og deres majestetiske bane, og hvordan de ikke forlater sin bane, og de legger ingenting til sin bane og de tar ingenting fra den, og de holder troskap med hverandre, i samsvar med eden de er bundet sammen av.
6. Og først går solen frem og går sin vei i henhold til Åndenes Herres befaling, og mektig er Hans navn for alltid og alltid.
7. Og etter det så jeg månens skjulte og synlige bane, og hun fullfører sin bane på det stedet både dag og natt – den ene holder en posisjon overfor den andre foran åndenes Herre. Og de takker og lovpriser, men hviler ikke; for deres takksigelseshvile er til dem.
8. For solen skifter ofte til velsignelse eller forbannelse, og månens bane er lys for de rettferdige og mørke for synderne i Herrens navn, som skilte lyset fra mørket, og skilte menneskenes ånder, og styrket de rettferdiges ånder, i sin rettferdighets navn.
9. For ingen engel hindrer, og ingen makt kan hindre dem; for Han utnevner en dommer for dem alle, og Han dømmer dem alle for Sin åsyn.

KAPITTEL 42

1. Visdommen fant ikke noe sted hvor hun kunne bo; da ble hun tildelt et bosted i himmelen.
2. Visdommen dro ut for å bosette seg blant menneskenes barn, men fant ingen bolig. Visdommen vendte tilbake til sin plass og tok sin plass blant englene.
3. Og urettferdighet gikk ut fra hennes gemakker. Den hun ikke søkte, fant hun, og hun bodde blant dem som regn i ørkenen og dugg på tørst land.

KAPITTEL 43

1. Og jeg så andre lyn og himmelens stjerner, og jeg så hvordan Han kalte dem alle ved navn, og de lyttet til Ham.
2. Og jeg så hvordan de ble veid i en rettferdig vekt i henhold til deres lysforhold. Jeg så bredden av deres rom og dagen for deres tilsynekomst, og hvordan deres rotasjon frembringer lyn. Jeg så deres rotasjon i henhold til antallet engler, og hvordan de holder troskap med hverandre.
3. Og jeg spurte engelen som gikk med meg, som viste meg det skjulte: «Hva er dette?»
4. Og han sa til meg: «Åndenes Herre har vist deg deres parabolske betydning. Dette er navnene på de hellige som bor på jorden og tror på Åndenes Herres navn for alltid og alltid.»

KAPITTEL 44

Jeg så også et annet fenomen i forbindelse med lynene: hvordan noen av stjernene oppstår og blir til lyn og ikke kan skilles fra sin nye form.

KAPITTEL 45

1. Og dette er den andre lignelsen om dem som fornekter navnet på de helliges bolig og åndenes Herre.
2. Og til himmelen skal de ikke stige opp, og til jorden skal de ikke komme. Slik skal synderes lodd gå, som har fornektet åndenes Herres navn, som således er bevart for lidelsens og trengselens dag.
3. På den dag skal min utvalgte sitte på herlighetens trone og prøve deres gjerninger, og deres hvilesteder skal være utallige. Og deres sjeler skal vokse seg sterke i seg når de ser mine utvalgte og dem som har påkalt mitt herlige navn:
4. Da vil jeg la min utvalgte bo blant dem. Og jeg vil forvandle himmelen og gjøre den til en evig velsignelse og et lys.
5. Og jeg vil forvandle jorden og gjøre den til en velsignelse, og jeg vil la mine utvalgte bo på den, men synderne og de onde skal ikke sette sin fot der.
6. For jeg har gitt mine rettferdige fred og mettet dem, og jeg har latt dem bo for mitt åsyn. Men synderne venter meg, og jeg skal utslette dem fra jordens overflate.

KAPITTEL 46

1. Og der så jeg en som hadde et hode av dager, og hodet hans var hvitt som ull, og med ham var et annet vesen hvis ansikt hadde utseende som en mann, og ansiktet hans var fullt av ynde, som en av de hellige engler.
2. Og jeg spurte engelen som gikk med meg og viste meg alle de skjulte tingene om Menneskesønnen, hvem han var, og hvorfra han var, og hvorfor han gikk med Dagenes Overhode? Og han svarte og sa til meg: Dette er Menneskesønnen som har rettferdighet, hos hvem rettferdighet bor, og som åpenbarer alle skattene i det skjulte,
3. Fordi åndenes Herre har valgt ham, og hvis lodd har den fremste prioritet for åndenes Herre i rettskaffenhet for alltid.
4. Og denne Menneskesønnen, som du har sett, skal reise konger og mektige fra deres troner, og de sterke fra deres troner, og skal løse de sterkes tøyler og knuse synderes tenner.
5. Og han skal styrte kongene fra deres troner og riker, fordi de ikke lovpriser og priser ham, og heller ikke ydmykt anerkjenner hvorfra riket ble gitt til dem.
6. Og han skal senke de sterkes ansikt og fylle dem med skam. Og mørke skal være deres bolig, og ormer skal være deres seng, og de skal ikke ha noe håp om å reise seg fra sengene sine, fordi de ikke opphøyer åndenes Herres navn.
7. Og dette er de som dømmer himmelens stjerner, og løfter sine hender mot Den Høyeste, og trår på jorden og bor på den. Og alle deres gjerninger åpenbarer urettferdighet, og deres makt hviler på deres rikdom, og deres tro er på gudene som de har laget med sine hender, og de fornekter åndenes Herres navn,
8. Og de forfølger husene til Hans menigheter, og de troende som holder fast ved åndenes Herres navn.

KAPITTEL 47

1. Og i de dager skal de rettferdiges bønn ha steget opp, og de rettferdiges blod skal ha steget opp fra jorden for åndenes Herre.
2. I de dager skal de hellige som bor i himmelen, forene seg med én røst og påkalle og be og prise, og takke og velsigne åndenes Herres navn, på vegne av de rettferdiges blod som er utøst, og at de rettferdiges bønn ikke skal være forgjeves for åndenes Herre, at dommen skal fullbyrdes over dem, og at de ikke skal lide for alltid.
3. I de dager så jeg dagenes overhode da han satte seg på sin herlighets trone, og de levendes bøker ble åpnet for ham. Hele hans hærskare i himmelen og hans rådgivere sto foran ham.
4. Og de helliges hjerter ble fylt med glede; fordi antallet rettferdige var blitt fremsagt, og de rettferdiges bønn var blitt hørt, og de rettferdiges blod var blitt krevd frem for åndenes Herre.

KAPITTEL 48

1. Og på det stedet så jeg rettferdighetens kilde, som var utømmelig. Rundt den var det mange visdomskilder. Alle de tørste drakk av dem og ble fylt med visdom. Deres boliger var hos de rettferdige, hellige og utvalgte.
2. Og i den timen ble Menneskesønnen nevnt i åndenes Herres nærvær, og hans navn for dagenes overhode.
3. Ja, før solen og tegnene ble skapt, før himmelens stjerner ble skapt, ble hans navn nevnt for åndenes Herre.
4. Han skal være en stav for de rettferdige, en støtte de kan ha på, så de ikke faller. Han skal være hedningenes lys og håpet for dem som har et urolig hjerte.
5. Alle som bor på jorden skal falle ned og tilbe for ham, og skal prise, velsigne og feire med sang Åndenes Herre.
6. Og av denne grunn er han blitt utvalgt og skjult for Ham, før verdens skapelse og for alltid.
7. Og Åndenes Herres visdom har åpenbart ham for de hellige og rettferdige; for han har bevart de rettferdiges lodd, fordi de har hatet og foraktet denne urettferdighetens verden, og har hatet alle dens gjerninger og veier i Åndenes Herres navn. For i hans navn er de frelst, og etter hans velbehag har det skjedd med hensyn til deres liv.
8. I disse dager skal jordens konger bli nedtrykte i ansiktet, og de sterke som eier landet på grunn av sine henders gjerninger. For på den dagen de lider og lider, skal de ikke være i stand til å frelse seg selv.
9. Og jeg vil gi dem i mine utvalgtes hender. Som halm i ilden skal de brenne for de helliges ansikt. Som bly i vannet skal de synke for de rettferdiges ansikt, og det skal ikke finnes spor av dem mer.
10. Og på deres nøds dag skal det være hvile på jorden, og foran dem skal de falle og ikke reise seg igjen. Og det skal ikke være noen som tar dem med sine hender og reiser dem opp. For de har fornektet åndenes Herre og hans salvede. Åndenes Herres navn være velsignet.

KAPITTEL 49

l. For visdommen utøses som vann, og æren svikter ikke for hans åsyn i evighet.
2. For han er mektig i alle rettferdighetens hemmeligheter, og urettferdigheten skal forsvinne som en skygge og ikke ha noen varighet. Fordi den Utvalgte står for åndenes Herre, og hans herlighet varer evig og alltid, og hans makt i alle generasjoner.
3. Og i ham bor visdommens ånd, og innsiktens ånd, og forstandens og styrkes ånd, og de som har sovnet inn i rettferdighet.
4. Og han skal dømme de hemmelige ting, og ingen skal kunne ytre et løgnaktig ord foran ham; for han er den Utvalgte foran Åndenes Herre etter Hans velbehag.

KAPITTEL 50

1. Og i de dager skal det skje en forandring for de hellige og utvalgte, og dagenes lys skal hvile over dem, og herlighet og ære skal vende seg til de hellige,
2. På lidelsens dag da ondskap skal ha blitt samlet opp mot synderne. Og de rettferdige skal seire i åndenes Herres navn. Og Han vil la de andre være vitne til dette, slik at de kan omvende seg og gi avkall på sine henders gjerninger.
3. De skal ikke få ære i Åndenes Herres navn, men i Hans navn skal de bli frelst, og Åndenes Herre skal ha medlidenhet med dem, for Hans medlidenhet er stor.

4. Og Han er rettferdig også i sin dom, og i hans herlighets nærvær skal heller ikke urettferdighet opprettholdes. Ved hans dom skal de uforbederlige omkomme for Ham.
5. Og fra nå av vil jeg ikke ha noen nåde med dem, sier åndenes Herre.

KAPITTEL 51

1. Og i de dager skal jorden også gi tilbake det som er betrodd den, og dødsriket skal også gi tilbake det den har mottatt, og helvete skal gi tilbake det den skylder.
2. Og han skal utvelge de rettferdige og hellige blant dem. For dagen er nær da de skal bli frelst.
3. Og den Utvalgte skal i de dager sitte på Min trone, og hans munn skal utøse alle visdommens og råds hemmeligheter. For Åndenes Herre har gitt dem til ham og har herliggjort ham.
4. Og i de dager skal fjellene hoppe som værer, og haugene skal hoppe som lam mette av melk, og ansiktene til alle englene i himmelen skal lyse opp av glede.
5. For i de dager skal den Utvalgte oppstå, og jorden skal fryde seg, og de rettferdige skal bo på den, og de utvalgte skal vandre på den.

KAPITTEL 52

l. Og etter de dagene på det stedet hvor jeg hadde sett alle synene av det som er skjult – for jeg var blitt ført bort i en virvelvind, og de hadde ført meg mot vest.
2. Der så mine øyne alle himmelens hemmeligheter som skal bli, et fjell av jern, et fjell av kobber, et fjell av sølv, et fjell av gull, et fjell av mykt metall og et fjell av bly.
3. Og jeg spurte engelen som gikk med meg: «Hva er dette jeg har sett i hemmelighet?»
4. Og han sa til meg: «Alt dette som du har sett, skal tjene hans salvedes herredømme, så han kan være mektig og mektig på jorden.»
5. Og fredsengelen svarte meg og sa: «Vent litt, så skal alle de hemmelige tingene som omgir åndenes Herre, bli åpenbart for deg.»
6. Og disse fjellene som dine øyne har sett, jernfjellet og kobberfjellet og sølvfjellet og gullfjellet og mykt metallfjellet og blyfjellet, alt dette skal være i den Utvalgtes nærvær som voks, foran ilden, og som vannet som strømmer ned ovenfra på disse fjellene, og de skal bli maktesløse foran hans føtter.
7. Og det skal skje i de dager at ingen skal bli frelst, verken ved gull eller ved sølv, og ingen skal kunne unnslippe.
8. Og det skal ikke være jern til krig, og ingen skal kle seg i brystplate. Bronse skal ikke være til nytte, og tinn skal ikke være til nytte og skal ikke verdsettes, og bly skal ikke være åtraktet.
9. Og alle disse tingene skal bli fornektet og utslettet fra jordens overflate, når den Utvalgte skal vise seg for Åndenes Herres ansikt.

KAPITTEL 53

1. Der så mine øyne en dyp dal med åpne munninger, og alle som bor på jorden og havet og øyene skal bringe ham gaver og gaver og hyllestgaver, men den dype dalen skal ikke bli full.
2. Og deres hender begår lovløse gjerninger, og synderne fortærer alle som de lovløst undertrykker. Likevel skal synderne bli ødelagt for åndenes Herres ansikt, og de skal bli forvist fra hans jord, og de skal gå til grunne for alltid og alltid.
3. For jeg så alle straffens engler bli der og gjøre klar alle Satans redskaper.
4. Og jeg spurte fredsengelen som var med meg: «For hvem forbereder de disse instrumentene?»
5. Og han sa til meg: «De forbereder dette for kongene og de mektige på denne jorden, slik at de dermed kan bli ødelagt.»
6. Og etter dette skal den Rettferdige og Utvalgte la sin menighets hus komme til syne. Fra nå av skal de ikke lenger hindres i Åndenes Herres navn.
7. Og disse fjellene skal ikke stå som jorden for hans rettferdighet, men haugene skal være som en vannkilde, og de rettferdige skal finne hvile fra synderes undertrykkelse.

KAPITTEL 54

1. Og jeg så og vendte meg til en annen del av jorden, og der så jeg en dyp dal med brennende ild.
2. Og de brakte kongene og de mektige, og begynte å kaste dem ned i denne dype dalen.
3. Og der så mine øyne hvordan de laget disse instrumentene sine, jernkjeder med umåtelig vekt.
4. Og jeg spurte fredsengelen som gikk med meg: «For hvem er disse lenkene forberedt?»
5. Og han sa til meg: «Disse forberedes for Azâzêls hærer, slik at de kan ta dem og kaste dem i den fullstendige fordømmelsens avgrunn, og de skal dekke kjevene sine med grove steiner, slik åndenes Herre befalte.»
6. Og Mikael, Gabriel, Rafael og Fanuel skal gripe dem på den store dagen og kaste dem i den brennende ovnen på den dagen, for at åndenes Herre kan ta hevn over dem for deres urettferdighet ved å underkaste seg Satan og villede dem som bor på jorden.
7. «Og i de dager skal straffen komme fra Åndenes Herre, og han skal åpne alle vannkammerene som er over himmelen, og kildene som er under jorden.»
8. Og alle vannene skal forenes med vannene: det som er over himmelen er det hankjønne, og vannet som er under jorden er det hunkjønne.
9. Og de skal ødelegge alle som bor på jorden og de som bor under himmelens ender.
10. Og når de har erkjent den urettferdigheten de har gjort på jorden, da skal de gå til grunne ved dette.

KAPITTEL 55

1. Og etter det angret Dagenes Overhode og sa: «Forgjeves har jeg ødelagt alle som bor på jorden.»
2. Og han sverget ved sitt store navn: «Fra nå av skal jeg ikke gjøre slik med alle som bor på jorden, og jeg skal sette et tegn på himmelen. Dette skal være et løfte om god troskap mellom meg og dem for alltid, så lenge himmelen er over jorden. Og dette er i samsvar med min befaling.»

3. Når jeg har ønsket å gripe dem ved englenes hånd på trengselens og smertens dag på grunn av dette, vil jeg la min straff og min vrede hvile over dem, sier Gud, åndenes Herre.
4. Dere mektige konger som bor på jorden, dere skal se Min Utvalgte, hvordan han sitter på herlighetens trone og dømmer Azâzêl og alle hans medfølgere og alle hans hærskarer i Åndenes Herres navn.

KAPITTEL 56

1. Og jeg så der hærskarene av straffende engler gå, og de holdt piskesveiser og lenker av jern og bronse.
2. Og jeg spurte fredsengelen som gikk med meg: «Hvem er disse som holder piskene gående?»
3. Og han sa til meg: «Til deres utvalgte og elskede, så de kan bli kastet ned i avgrunnen i dalen.»
4. Og da skal den dalen fylles med deres utvalgte og elskede, og deres levedager skal være over, og dagene da de har ført dem vill, skal ikke lenger regnes.
5. Og i de dager skal englene vende tilbake og kaste seg mot øst over partherne og mederne. De skal hisse opp kongene, slik at en uroens ånd skal komme over dem. De skal vekke dem fra sine troner, slik at de kan bryte frem som løver fra sine huler og som sultne ulver blant sine flokker.
6. Og de skal gå opp og tråkke under føttene hans utvalgtes land, og hans utvalgtes land skal være foran dem en treskeplass og en vei:
7. Men mine rettferdiges by skal være en hindring for hestene deres. Og de skal begynne å kjempe seg imellom, og deres høyre hånd skal være sterk mot dem selv, og en mann skal ikke kjenne sin bror, og en sønn sin far eller sin mor, før det ikke er tall på likene ved deres slakting, og deres straff ikke er forgjeves.
8. I de dager skal dødsriket åpne sine kjever, og de skal bli oppslukt av det, og deres ødeleggelse skal være over. Dødsriket skal fortære synderne i de utvalgtes nærvær.

KAPITTEL 57

1. Og det skjedde etter dette at jeg så en annen hærskare med vogner, og menn som red på dem, og som kom på vindene fra øst og fra vest til sør.
2. Og lyden av vognene deres ble hørt, og da denne uroen fant sted, la de hellige fra himmelen merke til det, og jordens søyler ble flyttet fra sin plass, og lyden av dem ble hørt fra himmelens ene ende til den andre, på én dag.
3. Og de skal alle falle ned og tilbe åndenes Herre. Og dette er slutten på den andre lignelsen.

KAPITTEL 58

1. Og jeg begynte å si den tredje lignelsen om de rettferdige og utvalgte.
2. Velsignet er dere, dere rettferdige og utvalgte, for herlig skal deres lodd være.
3. Og de rettferdige skal være i solens lys. Og de utvalgte i det evige livs lys: Deres livs dager skal være uendelige, og de helliges dager uten tall.
4. Og de skal søke lyset og finne rettferdighet hos åndenes Herre. Det skal være fred for de rettferdige i den evige Herres navn.
5. Og etter dette skal det sies til de hellige i himmelen at de skal søke rettferdighetens hemmeligheter, troens arv. For den er blitt klar som solen på jorden, og mørket er over.
6. Og det skal være et lys som aldri tar slutt, og de skal ikke komme i dager. For mørket skal først bli ødelagt, og lyset skal bli etablert for åndenes Herre, og rettskaffenhetens lys skal bli etablert for evig for åndenes Herre.

KAPITTEL 59

1. I de dager så mine øyne lynenes hemmeligheter og lysenes dommer, og dommene de utfører, og de tenner til velsignelse eller forbannelse, alt ettersom åndenes Herre vil.
2. Og der så jeg tordenens hemmeligheter, og hvordan dens lyd høres når den runger over himmelen. Han lot meg se dommene som ble fullbyrdet på jorden, enten de var til velsignelse og velsignelse, eller til forbannelse, i henhold til åndenes Herres ord.
3. Og etter det ble alle lysenes og lynenes hemmeligheter vist meg, og de lyser til velsignelse og til tilfredsstillelse.

KAPITTEL 60

1. I året fem hundre, i den syvende måneden, på den fjortende dagen i måneden i Enoks liv. I den lignelsen så jeg hvordan et mektig skjelv fikk himmelens himmel til å skjelve, og Den Høyestes hær og englene, tusen tusen ganger ti tusen, ble urolige med en stor uro.
2. Og Dagenes Overhode satt på sin herlighets trone, og englene og de rettferdige sto rundt ham.
3. Og en stor skjelving grep meg, og frykt tok tak i meg, og mine lender sviktet, og mine tøyler ble oppløst, og jeg falt på mitt ansikt.
4. Og Mikael sendte en annen engel fra de hellige, og han reiste meg opp, og da han hadde reist meg opp, vendte min ånd tilbake. For jeg hadde ikke vært i stand til å tåle å se denne hæren og himmelens uro og skjelv. Og Mikael sa til meg: «Hvorfor er du urolig over et slikt syn? Inntil denne dagen varte hans barmhjertighetsdag, og han har vært barmhjertig og langmodig mot dem som bor på jorden.»
5. Og når dagen kommer, og makten, og straffen, og dommen, som Åndenes Herre har forberedt for dem som ikke tilber den rettferdige loven, og for dem som fornekter den rettferdige dommen, og for dem som misbruker hans navn – da er den dagen forberedt, for de utvalgte en pakt, men for syndere en undersøkelse.
6. Når Åndenes Herres straff hviler over dem, skal den hvile slik at Åndenes Herres straff ikke skal komme forgjeves, og den skal drepe barna med deres mødre og barna med deres fedre. Deretter skal dommen finne sted i henhold til Hans nåde og Hans tålmodighet.
7. Og på den dagen skiltes to monstre, et kvinnemonster ved navn Leviathan, for å bo i havets avgrunner over vannets kilder.
8. Men mannen heter Behemot, som med sitt bryst holdt til i en ødemark ved navn Dûidâin, øst for hagen der de utvalgte og rettferdige bor, der min bestefar ble tatt opp,

den syvende fra Adam, det første mennesket som Åndenes Herre skapte.
9. Og jeg ba den andre engelen om å vise meg disse monstrenes makt, hvordan de ble adskilt på én dag og kastet, den ene i havets avgrunner og den andre til det tørre landet i ødemarken.
10. Og han sa til meg: «Du menneskesønn, heri søker du å vite hva som er skjult.»
11. Og den andre engelen som gikk med meg og viste meg det skjulte, fortalte meg det første og det siste, i himmelen i det høye, og under jorden i det dype, og ved himmelens ende og på himmelens grunnvoller.
12. Og vindenes kamre, og hvordan vindene er delt inn, og hvordan de veies, og hvordan vindenes portaler beregnes, hver etter vindens kraft, og kraften til månens lys, og etter den kraften som passer: og stjernenes inndelinger etter deres navn, og hvordan alle inndelingene er delt inn.
13. Og tordenen i henhold til stedene hvor den faller, og alle de inndelinger som er dannet blant lynene slik at den kan lyse, og deres hær slik at de straks kan adlyde.
14. For tordenen har hvilesteder som er tildelt den mens den venter på sitt brak; og torden og lynet er uatskillelige, og selv om de ikke er ett og udelt, går de begge sammen gjennom ånden og skiller seg ikke.
15. For når lynet blinker, lar tordenen sin stemme høres, og ånden tvinger frem en pause under lyden og deler likt mellom dem; for skattkammeret av lydene deres er som sanden, og hver av dem holdes inne med et tøyle mens den lyder, og vendes tilbake av åndens kraft og skyves fremover i henhold til jordens mange hjørner.
16. Og havets ånd er maskulin og sterk, og i henhold til sin styrke trekker han den tilbake med en tøyle, og på samme måte drives den fremover og sprer seg blant alle jordens fjell.
17. Og rimfrostens ånd er hans egen engel, og haglens ånd er en god engel.
18. Og snøens ånd har forlatt sine gemakker på grunn av sin styrke – det er en spesiell ånd i den, og det som stiger opp fra den er som røyk, og dens navn er frost.
19. Og tåkens ånd er ikke forent med dem i deres kamre, men den har et spesielt kammer; for dens løp er strålende både i lys og i mørke, og om vinteren og om sommeren, og i dens kammer er en engel.
20. Og duggens ånd bor ved himmelens ender, og er forbundet med regnets kamre, og dens løp er om vinteren og sommeren. Og dens skyer og tåkeskyene er forbundet, og den ene gir til den andre.
21. Og når regnets ånd går ut fra sitt kammer, kommer englene og åpner kammeret og leder det ut, og når det er spredt over hele jorden, forenes det med vannet på jorden. Og når det forenes med vannet på jorden ...
22. For vannet er for dem som bor på jorden, for det er jordens næring fra Den Høyeste, som er i himmelen. Derfor er det et mål for regnet, og englene tar det i betraktning.
23. Og disse tingene så jeg mot De rettferdiges hage.
24. Og fredsengelen som var med meg sa til meg: «Disse to uhyrene, forberedt i samsvar med Guds storhet, skal beite ...»

KAPITTEL 61

1. Og jeg så i de dager hvor lange snorer ble gitt til disse englene, og de tok seg vinger og fløy, og de dro mot nord.
2. Og jeg spurte engelen og sa til ham: «Hvorfor har disse englene tatt disse snorene og gått av?» Og han sa til meg: «De har gått for å måle.»
3. Og engelen som gikk med meg sa til meg: «Disse skal bringe de rettferdiges mål og de rettferdiges tau til de rettferdige, slik at de kan støtte seg på åndenes Herres navn for alltid og alltid.»
4. De utvalgte skal begynne å bo med de utvalgte, og det er disse målene som skal gis til tro, og som skal styrke rettferdigheten.
5. Og disse tiltakene skal avsløre alle hemmelighetene i jordens dyp, og de som er blitt ødelagt av ørkenen, og de som er blitt fortært av dyrene, og de som er blitt fortært av havets fisk, slik at de kan vende tilbake og bli stående igjen på den Utvalgtes dag. For ingen skal bli ødelagt for åndenes Herre, og ingen kan bli ødelagt.
6. Og alle som bor i himmelen mottok en befaling og makt og én stemme og ett lys som ild.
7. Og den Ene velsignet de med sine første ord, og priste og priste de med visdom, og de var kloke i tale og i livets ånd.
8. Og Åndenes Herre satte den Utvalgte på herlighetens trone. Og han skal dømme alle de helliges gjerninger i himmelen, og deres gjerninger skal veies på vektskålen.
9. Og når han løfter sitt ansikt for å dømme deres hemmelige veier i henhold til ordet i Åndenes Herres navn, og deres sti i henhold til Åndenes Herres rettferdige doms vei, da skal de alle med én stemme tale og velsigne, og prise, opphøye og hellige Åndenes Herres navn.
10. Og Han skal kalle til seg hele himmelens hær og alle de hellige ovenfra og Guds hær, kjerubene, serafinene og ophannene, og alle maktens engler og alle fyrstedømmenes engler og den Utvalgte og de andre maktene på jorden og over vannet.
11. På den dagen skal de heve én røst og velsigne, prise og opphøye i troens ånd, i visdommens ånd, i tålmodighetens ånd, i barmhjertighetens ånd, i dommens og fredens ånd, og i godhetens ånd, og alle skal si med én røst: «Velsignet være Han, og måtte Åndenes Herres navn være velsignet for alltid og alltid!»
12. Alle som ikke sover i himmelen skal velsigne ham: Alle de hellige som er i himmelen skal velsigne ham, og alle de utvalgte som bor i livets hage: og enhver lysets ånd som er i stand til å velsigne og herliggjøre og opphøye og hellige ditt velsignede navn, og alt kjød skal over all makt herliggjøre og velsigne ditt navn for alltid og alltid.
13. For stor er Åndenes Herres barmhjertighet, og Han er langmodig, og alle Hans gjerninger og alt Han har skapt har Han åpenbart for de rettferdige og utvalgte, i Åndenes Herres navn.

KAPITTEL 62

1. Og således befalte Herren kongene og de mektige og de opphøyde, og de som bor på jorden, og sa: «Åpne øynene og løft hornene deres hvis dere kan gjenkjenne den Utvalgte.»

2. Og åndenes Herre satte ham på sin herlighets trone, og rettferdighetens ånd ble utøst over ham, og ordet fra hans munn dreper alle syndere, og alle urettferdige blir utryddet fra hans åsyn.
3. Og på den dagen skal alle konger og de mektige og de opphøyde og de som holder jorden, stå frem. De skal se og erkjenne hvordan han sitter på sin herlighets trone. Rettferdighet dømmes for ham, og intet løgnaktig ord skal sies for ham.
4. Da skal smerte komme over dem som over en kvinne i fødsel, og hun har smerte i fødselen, når hennes barn kommer inn i livmorens munn, og hun har smerte i fødselen.
5. Og den ene delen av dem skal se på den andre, og de skal bli forferdet, og de skal ha nedtrykt ansikt, og smerte skal gripe dem når de ser Menneskesønnen sitte på sin herlighets trone.
6. Kongene og de mektige og alle som eier jorden skal love og prise og opphøye ham som hersker over alt, han som var skjult.
7. For fra begynnelsen av var Menneskesønnen skjult, og Den Høyeste bevarte ham i sin makts nærvær og åpenbarte ham for de utvalgte.
8. Og de utvalgtes og helliges forsamling skal bli sådd, og alle de utvalgte skal stå for hans åsyn på den dagen.
9. Og alle kongene og de mektige og de opphøyde og de som hersker over jorden, skal falle ned for ham på sine ansikter, og tilbe og sette sitt håp til denne Menneskesønnen, og be ham om nåde og trygle ham om nåde.
10. Likevel vil Åndenes Herre presse dem slik at de hastig skal gå bort fra Hans nærvær, og deres ansikter skal fylles av skam, og mørket skal bli dypere over deres ansikter.
11. Og han skal overgi dem til englene til straff, for å ta hevn over dem fordi de har undertrykt hans barn og hans utvalgte,
12. Og de skal være et skue for de rettferdige og for hans utvalgte. De skal glede seg over dem, for åndenes Herres vrede hviler over dem, og hans sverd er drukken av deres blod.
13. Og de rettferdige og utvalgte skal bli frelst på den dagen, og de skal aldri fra da av se synderes og urettferdiges ansikt.
14. Og åndenes Herre skal bo over dem, og med denne Menneskesønnen skal de spise, og legge seg ned og stå opp for alltid og alltid.
15. Og de rettferdige og utvalgte skal ha reist seg fra jorden og opphørt å ha et nedtrykt ansikt. Og de skal ha blitt kledd i herlighetens klær,
16. Og disse skal være livets klær fra Åndenes Herre: Og deres klær skal ikke bli gamle, og deres herlighet skal ikke forsvinne for Åndenes Herre.

KAPITTEL 63

1. I de dager skal de mektige og kongene som eier jorden, be Ham om å gi dem en liten frist fra straffens engler som de ble overgitt til, slik at de kan falle ned og tilbe for åndenes Herre og bekjenne sine synder for Ham.
2. Og de skal prise og prise åndenes Herre og si: «Velsignet være åndenes Herre og kongers Herre, og de mektiges Herre og de rikes Herre, og herlighetens Herre og visdommens Herre,
3. Og herlig i alle hemmeligheter er din makt fra generasjon til generasjon, og din herlighet for alltid og alltid: dype er alle dine hemmeligheter og utallige, og din rettferdighet er uten tvil.
4. Vi har nå lært at vi skal prise og prise kongenes Herre og ham som er konge over alle konger.
5. Og de skal si: «Om vi bare hadde hvile til å prise og takke, og bekjenne vår tro for Hans herlighet!»
6. Og nå lengter vi etter en liten hvile, men finner den ikke. Vi jager etter den, men får den ikke. Lyset er borte fra oss, og mørket er vår bolig for alltid og alltid.
7. For vi har ikke trodd for Ham, og heller ikke herliggjort åndenes Herres navn, og heller ikke herliggjort vår Herre, men vårt håp var i vårt rikes septer og i vår herlighet.
8. Og på vår lidelses og trengsels dag frelser han oss ikke, og vi finner ingen hvile i å bekjenne at vår Herre er sannferdig i alle sine gjerninger og i sine dommer og sin rettferdighet, og hans dommer gjør ikke forskjell på folk.
9. Og vi forgår fra hans åsyn på grunn av våre gjerninger, og alle våre synder blir oppgjort i rettferdighet.
10. Nå skal de si til seg selv: «Våre sjeler er fulle av urettferdig vinning, men det hindrer oss ikke i å stige ned fra dens midte og ned i dødsrikets byrde.»
11. Og deretter skal deres ansikter fylles med mørke, og skam for denne Menneskesønnen, og de skal bli drevet bort fra hans åsyn, og sverdet skal bli liggende foran hans åsyn midt iblant dem.
12. Således sa Åndenes Herre: «Dette er forordningen og dommen med hensyn til de mektige og kongene og de opphøyde og de som eier jorden for Åndenes Herre.»

KAPITTEL 64

1. Og andre former jeg så gjemt på det stedet.
2. Jeg hørte engelens stemme si: «Dette er englene som steg ned til jorden og åpenbarte det som var skjult for menneskenes barn og forførte menneskenes barn til å begå synd.»

KAPITTEL 65

1. Og i de dager så Noah at jorden var sunket ned, og at dens ødeleggelse var nær.
2. Og han reiste seg derfra og dro til jordens ender, og ropte høyt til sin bestefar Enok. Og Noah sa tre ganger med bitter stemme: Hør meg, hør meg, hør meg.
3. Og jeg sa til ham: «Fortell meg hva det er som faller ned på jorden, siden jorden er i en slik ond situasjon og rystet, slik at jeg kanskje skal gå til grunne med den?»
4. Og da ble det et stort oppstyr på jorden, og en stemme ble hørt fra himmelen, og jeg falt ned på mitt ansikt.
5. Og Enok, min bestefar, kom og stilte seg ved siden av meg og sa til meg: «Hvorfor har du ropt til meg med et bittert skrik og gråt?»
6. Og en befaling er utgått fra Herrens åsyn angående dem som bor på jorden, at deres ødeleggelse er fullbyrdet fordi de har lært alle englenes hemmeligheter og all Satans vold og alle deres krefter – de mest hemmelige – og all makten

til dem som praktiserer trolldom og hekseri og makten til dem som lager støpte bilder for hele jorden:
7. Og hvordan sølv produseres fra jordens støv, og hvordan mykt metall oppstår i jorden.
8. For bly og tinn kommer ikke fra jorden slik som den første. Det er en kilde som frembringer dem, og en engel står i den, og den engelen er den fremste.
9. Og etter det tok min bestefar Enoch tak i meg i hånden og løftet meg opp, og sa til meg: «Gå, for jeg har bedt åndenes Herre om dette oppstyret på jorden.»
10. Og Han sa til meg: «På grunn av deres urettferdighet er deres dom avsagt, og jeg skal ikke holde den tilbake for alltid. På grunn av trolldommene de har utforsket og lært, skal jorden og de som bor på den bli ødelagt.»
11. Og disse – de har ikke noe sted for anger for alltid, fordi de har vist dem det som var skjult, og de er de fordømte. Men deg, min sønn, vet åndenes Herre at du er ren og uten skyld i denne bebreidelsen angående hemmelighetene.
12. Og Han har bestemt ditt navn til å være blant de hellige, og vil bevare deg blant dem som bor på jorden, og har bestemt din rettferdige ætt både til kongedømme og til stor ære, og fra din ætt skal det utgå en kilde av rettferdige og hellige uten tall for alltid.

KAPITTEL 66

1. Og etter det viste han meg straffens engler som er forberedt på å komme og slippe løs alle makter i vannet som er under jorden for å bringe dom og ødeleggelse over alle som bor og bor på jorden.
2. Og åndenes Herre ga befaling til englene som dro ut, at de ikke skulle få vannet til å stige, men holde det i sjakk; for disse englene var over vannets makt.
3. Og jeg gikk bort fra Enoks nærvær.

KAPITTEL 67

1. Og i de dager kom Guds ord til meg, og han sa til meg: «Noah, din lodd er kommet opp for meg, en lodd uten skyld, mye kjærlighet og rettskaffenhet.»
2. Og nå bygger englene en trebygning, og når de har fullført den oppgaven, vil jeg legge min hånd på den og bevare den, og livets frø skal komme frem fra den, og en forandring skal inntreffe slik at jorden ikke vil forbli uten beboer.
3. Og jeg vil feste din ætt for mitt åsyn for alltid og alltid, og jeg vil spre dem som bor hos deg. Den skal ikke være ufruktbar på jorden, men den skal bli velsignet og bli mange på jorden i Herrens navn.
4. Og han vil fengsle de englene som har vist urettferdighet i den brennende dalen som min bestefar Enok tidligere viste meg i vest blant fjellene av gull og sølv og jern og mykt metall og tinn.
5. Og jeg så den dalen hvor det var en stor skjelving og en skjelving av vannet.
6. Og da alt dette skjedde, fra det brennende, smeltede metallet og fra dets rystelser på det stedet, kom det en lukt av svovel, og den var forbundet med disse vannet, og den dalen av englene som hadde villedet menneskeheten brant under det landet.
7. Og gjennom dalene strømmer ild, hvor disse englene blir straffet som har ført dem som bor på jorden på villspor.
8. Men disse vannet skal i de dager tjene kongene og de mektige og de opphøyde, og de som bor på jorden, til helbredelse av kroppen, men til straff av ånden; nå er deres ånd full av begjær, så de kan bli straffet i kroppen sin, for de har fornektet åndenes Herre og ser sin straff daglig, og likevel tror de ikke på hans navn.
9. Og i den grad som brenningen i kroppene deres blir alvorlig, skal en tilsvarende forandring finne sted i deres ånd for alltid og alltid; for ingen skal ytre et unyttig ord foran åndenes Herre.
10. For dommen skal komme over dem, fordi de tror på sitt eget legemes begjær og fornekter Herrens Ånd.
11. Og de samme vannet skal forandre seg i de dager. For når englene blir straffet i dette vannet, skal temperaturen på disse vannkildene endre seg, og når englene stiger opp, skal vannet fra kildene forandre seg og bli kaldt.
12. Og jeg hørte Mikael svare og si: «Denne dommen som englene dømmes med, er et vitnesbyrd for kongene og de mektige som eier jorden.»
13. Fordi disse dommens vann tjener til helbredelse av kongers kropper og deres kroppers begjær, derfor vil de ikke se og ikke tro at disse vannet vil forvandles og bli til en ild som brenner for alltid.

KAPITTEL 68

1. Og etter det ga min bestefar Enok meg læren om alle hemmelighetene i boken i lignelsene som var blitt gitt til ham, og han satte dem sammen for meg i ordene fra boken med lignelsene.
2. Og på den dagen svarte Mikael Rafael og sa: «Åndens kraft forfører meg og får meg til å skjelve på grunn av strengheten i hemmelighetenes dom, englenes dom. Hvem kan tåle den strenge dommen som er fullbyrdet, og foran hvilken de smelter bort?»
3. Og Mikael svarte igjen og sa til Rafael: «Hvem er han hvis hjerte ikke er myknet over dette, og hvis tøyler ikke er urolige av dette dommens ord som er gått ut over dem på grunn av dem som har ført dem ut på denne måten?»
4. Og det skjedde da han sto foran åndenes Herre, at Mikael sa til Rafael: «Jeg vil ikke ta deres del under Herrens øye, for åndenes Herre har vært vred på dem fordi de oppfører seg som om de var Herren. Derfor skal alt som er skjult komme over dem for alltid og alltid, for verken engel eller menneske skal ha sin del i det, men bare de har mottatt sin dom for alltid og alltid.»

KAPITTEL 69

1. Og etter denne dommen skal de skremme og skjelve, fordi de har vist dette til dem som bor på jorden.
2. Og se, navnene på disse englene, og dette er navnene deres: den første av dem er Samjâzâ, den andre Artâqîfâ, og den tredje Armên, den fjerde Kôkabêl, den femte Tûrâêl, den sjette Rûmjâl, den syvende Dânjâl, den åttende Nêqâêl, den niende Barâqêl, den tiende Azâzêl, den ellevte Armârôs, den tolvte Batarjâl, den trettende Busasêjal, den fjortende Hanânêl, den femtende Tûrêl, og den sekstende

Sîmâpêsîêl, den syttende Jetrêl, den attende Tûmâêl, den nittende Tûrêl, den tjuende Rumâêl, den tjueførste Azâzêl.
3. Og dette er høvdingene for deres engler og navnene deres, og deres høvdinger over hundre og over femti og over ti.
4. Navnet på den første Jeqôn: det vil si den som villedet alle Guds sønner og førte dem ned til jorden og ledet dem vill gjennom menneskenes døtre.
5. Og den andre het Asbeêl. Han ga Guds hellige sønner onde råd og ledet dem vill, slik at de besudlet sine legemer med menneskenes døtre.
6. Og den tredje het Gâdreêl. Det var han som viste menneskenes barn alle dødens slag, og han villedet Eva, og viste menneskenes sønner dødens våpen: skjoldet og ringbrynjen, og sverdet til kamp, og alle dødens våpen til menneskenes barn.
7. Og fra hans hånd har de gått ut mot dem som bor på jorden fra den dagen og til evig tid.
8. Og den fjerde het Pênêmûe. Han lærte menneskenes barn det bitre og det søte, og han lærte dem alle hemmelighetene i deres visdom.
9. Og han underviste menneskeheten i skrift med blekk og papir, og dermed syndet mange fra evighet til evighet og til denne dag.
10. For menneskene ble ikke skapt med et slikt formål, å bekrefte sin gode tro med penn og blekk.
11. For menneskene ble skapt akkurat som englene, for at de skulle forbli rene og rettferdige, og døden, som ødelegger alt, kunne ikke ha grepet dem, men ved denne kunnskapen deres går de til grunne, og ved denne kraften fortærer den meg.
12. Og den femte het Kâsdejâ: dette er han som viste menneskenes barn alle de onde slagene fra ånder og demoner, og slagene av embryoet i livmoren, slik at det kan forgå, og slagene av sjelen, slangens bitt, og slagene som rammer gjennom middagsvarmen, slangens sønn ved navn Tabââ'ĕt.
13. Og dette er Kâsbeêls oppgave, den fremste av eden som han viste de hellige da han bodde høyt over i herlighet, og dens navn er Bîqâ.
14. Denne engelen ba Mikael om å vise ham det skjulte navnet, slik at han kunne uttale det i eden, slik at de som åpenbarte alt som var i hemmelighet for menneskenes barn, skulle skjelve for det navnet og den eden.
15. Og dette er kraften i denne eden, for den er mektig og sterk, og han la denne eden Akâe i Mikaels hånd.
16. Og dette er hemmelighetene i denne eden ... Og de er sterke gjennom hans ed: Og himmelen var suspendert før verden ble skapt, og for alltid.
17. Og gjennom den ble jorden grunnlagt på vannet, og fra fjellenes hemmelige avkroker kommer vakre vann, fra verdens skapelse og inn i evigheten.
18. Og gjennom den eden ble havet skapt, og som dets grunnvoller satte Han sanden mot dets vredes tid, og det turte ikke å gå forbi det fra verdens skapelse til evigheten.
19. Og gjennom den eden er dypene festet, og de blir værende og ikke rører seg fra sitt sted fra evighet til evighet.
20. Og gjennom denne eden fullfører solen og månen sin bane, og avviker ikke fra sin forskrift fra evighet til evighet.
21. Og gjennom den eden fullfører stjernene sin bane, og Han kaller dem ved navn, og de svarer Ham fra evighet til evighet.
22. Og på samme måte vannets og vindenes og alle zefyrenes ånder og deres stier fra alle vindenes kanter.
23. Og tordenens stemmer og lynets lys er bevart, og haglets kamre og rimfrostens kamre, og tåkens kamre og regnets og duggens kamre er bevart.
24. Og alle disse tror og takker for Åndenes Herre, og ærer Ham med all sin kraft, og deres føde er i enhver takksigelseshandling: de takker, ærer og opphøyer Åndenes Herres navn for alltid og alltid.
25. Og denne eden er mektig over dem, og gjennom den blir de bevart og deres stier blir bevart, og deres kurs blir ikke ødelagt.
26. Og det var stor glede blant dem, og de velsignet, priste og lovpriste fordi Menneskesønnens navn var blitt åpenbart for dem.
27. Og han satte seg på sin herlighets trone, og dommens fulle kraft ble gitt til Menneskesønnen, og han lot synderne forgå og bli utslettet fra jordens overflate, og de som har ført verden vill.
28. Med lenker skal de bindes, og på sitt ødeleggelsessted skal de fengsles, og alle deres gjerninger forsvinner fra jordens overflate.
29. Og fra nå av skal intet forgjengelig være. For Menneskesønnen har åpenbart seg og satt seg på sin herlighets trone. Alt ondt skal forgå for hans åsyn. Menneskesønnens ord skal gå ut og bli sterkt for åndenes Herre.

KAPITTEL 70

1. Og det skjedde etter dette at hans navn i hans levetid ble opphøyet til Menneskesønnen og til åndenes Herre blant dem som bor på jorden.
2. Og han ble løftet opp på åndens vogner, og navnet hans forsvant blant dem.
3. Og fra den dagen var jeg ikke lenger regnet blant dem. Han satte meg mellom de to vinder, mellom nord og vest, hvor englene tok snorene for å måle opp for meg stedet for de utvalgte og rettferdige.
4. Og der så jeg de første fedrene og de rettferdige som fra begynnelsen av bodde på det stedet.

KAPITTEL 71

1. Og det skjedde etter dette at min ånd ble forvandlet, og den steg opp til himmelen. Og jeg så Guds hellige sønner. De tråkket på flammende ild. Klærne deres var hvite og klærne deres hvite, og ansiktene deres skinte som snø.
2. Og jeg så to ildstrømmer, og lyset fra den ilden skinte som hyasint, og jeg falt på mitt ansikt for åndenes Herre.
3. Og engelen Mikael, en av erkeenglene, grep meg ved min høyre hånd og løftet meg opp og ledet meg inn i alle hemmelighetene. Han viste meg alle rettferdighetens hemmeligheter.
4. Og han viste meg alle hemmelighetene ved himmelens ender, og alle stjernenes kamre og alle lysene, hvorfra de utgår foran de helliges ansikt.

5. Og han overførte min ånd til himmelens himmel, og jeg så der som en bygning bygget av krystaller, og mellom disse krystallene tunger av levende ild.
6. Og min ånd så beltet som omringet det ildhuset, og på dets fire sider var det strømmer fulle av levende ild, og de omringet huset.
7. Og rundt omkring var Serafin, Cherubic og Ofannin: Og disse er de som ikke sover, og som vokter Hans herlighets trone.
8. Og jeg så engler som ikke kunne telles, tusen ganger tusen, og ti tusen ganger ti tusen, som omringet det huset. Og Mikael og Rafael og Gabriel og Fanuel, og de hellige englene som er over himmelen, gikk inn og ut av det huset.
9. Og de kom ut fra det huset, og Mikael og Gabriel, Rafael og Fanuel, og mange hellige engler uten tall.
10. Og med dem Dagenes Hode, Hans hode hvitt og rent som ull, og Hans klær ubeskrivelige.
11. Og jeg falt på mitt ansikt, og hele kroppen min ble avslappet, og min ånd ble forvandlet; og jeg ropte med høy røst ... med kraftens ånd, og jeg velsignet og herliggjorde og opphøyde.
12. Og disse velsignelsene som gikk ut av min munn var velbehagelige for Dagenes Overhode.
13. Og dagenes overhode kom med Mikael og Gabriel, Rafael og Fanuel, tusenvis og titusenvis av engler uten tall.
14. Og han kom til meg og hilste meg med sin stemme og sa til meg: «Dette er Menneskesønnen, som er født til rettferdighet, og rettferdigheten forblir over ham, og dagenes overhodes rettferdighet forlater ham ikke.»
15. Og han sa til meg: «Han forkynner fred for deg i den kommende verdens navn. For derfra har freden kommet siden verdens skapelse, og slik skal det være for deg for alltid og alltid.»
16. Og alle skal vandre på hans veier, for rettferdigheten forlater ham aldri. Hos ham skal deres boliger være, og hos ham deres arv, og de skal ikke skilles fra ham for evig og alltid.
17. Og slik skal det være en lang tid med denne Menneskesønnen, og de rettferdige skal ha fred og en rettskaffen vei, i åndenes Herres navn for alltid og alltid.

KAPITTEL 72

1. Boken over himmelens lyskilders kurser, hver enkelts forhold, i henhold til deres klasser, deres herredømme og deres årstider, i henhold til deres navn og opprinnelsessteder, og i henhold til deres måneder, som Uriel, den hellige engelen, som var med meg, som er deres veileder, viste meg; og han viste meg alle deres lover nøyaktig slik de er, og hvordan det er med hensyn til alle verdens år og inntil evigheten, inntil den nye skapelsen er fullført som varer til evigheten.
2. Og dette er den første loven om lysene: lyset Solen har sin oppgang i himmelens østlige portaler og sin nedgang i himmelens vestlige portaler.
3. Og jeg så seks portaler hvor solen står opp, og seks portaler hvor solen går ned og månen står opp og går ned, og stjernenes ledere og de som de leder: seks i øst og seks i vest, og alle fulgte hverandre i nøyaktig tilsvarende rekkefølge. Også mange vinduer til høyre og venstre for disse portalene.
4. Og først går det store lyset frem, kalt Solen, og dets omkrets er som himmelens omkrets, og det er fullstendig fylt med lysende og varmende ild.
5. Vognen han stiger opp på, vinden driver, og solen går ned fra himmelen og vender tilbake gjennom nord for å nå øst, og blir ledet slik at han kommer til den passende portalen og skinner mot himmelen.
6. På denne måten oppstår han i den første måneden i den store portalen, som er den fjerde av de seks portalene i rollebesetningen.
7. Og i den fjerde porten hvorfra solen står opp i den første måneden er det tolv vindusåpninger, hvorfra det kommer en flamme når de åpnes i sin sesong.
8. Når solen står opp på himmelen, kommer den ut gjennom den fjerde porten tretti morgener på rad, og går nøyaktig ned i den fjerde porten i vest av himmelen.
9. Og i løpet av denne perioden blir dagen daglig lengre og natten nattlig kortere til den trettiende morgenen.
10. På den dagen er dagen en niendedel lengre enn natten, og dagen utgjør nøyaktig ti deler og natten åtte deler.
11. Og solen står opp fra den fjerde porten, og går ned i den fjerde og vender tilbake til den femte porten i øst tretti morgener, og står opp fra den og går ned i den femte porten.
12. Og så blir dagen to deler lengre og utgjør elleve deler, og natten blir kortere og utgjør sju deler.
13. Og den vender tilbake mot øst og går inn i den sjette portalen, og står opp og går ned i den sjette portalen trettiogtyve morgener på grunn av sitt tegn.
14. På den dagen blir dagen lengre enn natten, og dagen blir dobbelt så lang som natten, og dagen blir tolv deler, og natten blir forkortet og blir seks deler.
15. Og solen stiger opp for å gjøre dagen kortere og natten lengre, og solen vender tilbake mot øst og går inn gjennom den sjette porten, og står opp fra den og går ned tretti morgener.
16. Og når tretti morgener er fullført, forkortes dagen med nøyaktig én del og blir elleve deler, og natten sju.
17. Og solen går ut gjennom den sjette porten i vest, og går mot øst og står opp gjennom den femte porten i tretti morgener, og går ned igjen i vest gjennom den femte vestlige porten.
18. På den dagen avtar dagen med to deler, og utgjør ti deler og natten åtte deler.
19. Og solen går ut gjennom den femte portalen og går ned i den femte portalen i vest, og står opp i den fjerde portalen i trettien morgen på grunn av sitt tegn, og går ned i vest.
20. På den dagen er dagen lik natten, og blir like lang, og natten utgjør ni deler og dagen ni deler.
21. Og solen står opp fra den portalen og går ned i vest, og vender tilbake mot øst og står opp tretti morgener i den tredje portalen og går ned i vest i den tredje portalen.
22. Og på den dagen blir natten lengre enn dagen, og natten blir lengre enn natten, og dagen kortere enn dagen til den trettiende morgenen, og natten utgjør nøyaktig ti deler og dagen åtte deler.
23. Og solen står opp fra den tredje porten og går ned i den tredje porten i vest og vender tilbake mot øst, og i tretti morgener står den opp i den andre porten i øst, og på samme måte går den ned i den andre porten i himmelens vest.

24. Og på den dagen utgjør natten elleve deler og dagen sju deler.
25. Og solen står opp den dagen fra den andre portalen og går ned i vest gjennom den andre portalen, og vender tilbake mot øst inn i den første portalen i trettien morgener, og går ned gjennom den første portalen i vest på himmelen.
26. Og på den dagen blir natten lengre og dobbelt så lang som dagen: og natten er nøyaktig tolv deler og dagen seks.
27. Og solen har dermed krysset sin bane og vender seg igjen mot disse banens deler, og går inn i den portalen tretti morgener og går også ned i vest motsatt av den.
28. Og den natten har natten blitt kortere med en niendedel, og natten har blitt elleve deler og dagen sju deler.
29. Og solen har vendt tilbake og gått inn i den andre porten i øst, og vender tilbake til disse sine deler av sin bane i tretti morgener, oppgang og nedgang.
30. Og på den dagen avtar natten i lengde, og natten utgjør ti deler og dagen åtte.
31. Og på den dagen står solen opp fra den portalen, og går ned i vest, og vender tilbake mot øst, og står opp gjennom den tredje portalen i trettien morgener, og går ned i vest på himmelen.
32. På den dagen avtar natten og utgjør ni deler, og dagen ni deler, og natten er lik dagen, og året er nøyaktig som i sine dager tre hundre og sekstifire.
33. Og lengden på dagen og natten, og kortheten på dagen og natten oppstår – gjennom solens gang gjøres disse forskjellene.
34. Slik blir dens løp lengre hver dag, og dens løp kortere hver natt.
35. Og dette er solens lov og gang, og dens tilbakekomst så ofte som den vender tilbake seksti ganger og står opp, dvs. den store lyskilden som kalles solen, for alltid og alltid.
36. Og det som således stiger opp er det store lyset, og det er navngitt etter sitt utseende, slik Herren befalte.
37. Som han står opp, går han ned og avtar ikke, og hviler ikke, men går dag og natt, og hans lys er sju ganger sterkere enn månens; men når det gjelder størrelse er de begge like.

KAPITTEL 73

1. Og etter denne loven så jeg en annen lov som omhandlet det mindre lyslegemet, som heter Månen.
2. Og hennes omkrets er som himmelens omkrets, og hennes vogn som hun rir i drives av vinden, og lys gis til henne i bestemt mål.
3. Og hennes oppgang og nedgang endrer seg hver måned, og hennes dager er som solens dager, og når hennes lys er jevnt, tilsvarer det den syvende delen av solens lys.
4. Og slik står hun opp. Og hennes første fase i øst kommer frem på den trettiende morgenen: og på den dagen blir hun synlig, og utgjør for deg den første fasen av månen på den trettiende dagen sammen med solen i portalen der solen står opp.
5. Og den ene halvdelen av henne går ut med en syvendedel, og hele hennes omkrets er tom, uten lys, med unntak av en syvendedel av den, og den fjortende delen av hennes lys.
6. Og når hun mottar en syvendedel av halvparten av sitt lys, utgjør lyset hennes en syvendedel og halvparten av det.
7. Og hun går ned med solen, og når solen står opp, går månen opp med den og mottar halvparten av en del av lyset, og i den natten i begynnelsen av morgenen hennes ved begynnelsen av månedagen går månen ned med solen, og er usynlig den natten med fjorten deler og halvparten av en av dem.
8. Og hun står opp på den dagen med nøyaktig en syvendedel, og kommer frem og trekker seg tilbake fra solens oppgang, og i sine resterende dager blir hun lys i de resterende tretten delene.

KAPITTEL 74

1. Og jeg så en annen vei, en lov for henne, og hvordan hun i henhold til denne loven utfører sin månedlige revolusjon.
2. Og alt dette viste Uriel, den hellige engelen som er lederen for dem alle, meg, og deres posisjoner, og jeg skrev ned deres posisjoner slik han viste dem for meg, og jeg skrev ned deres måneder slik de var, og utseendet til deres lys inntil femten dager var fullført.
3. I én syvendedel fullbyrder hun alt sitt lys i øst, og i én syvendedel fullbyrder hun alt sitt mørke i vest.
4. Og i visse måneder endrer hun sine omgivelser, og i visse måneder følger hun sin egen særegne kurs.
5. Om to måneder går månen ned sammen med solen: i de to midterste portalene den tredje og den fjerde.
6. Hun går ut i syv dager, og snur seg og vender tilbake igjen gjennom porten der solen står opp, og fullbyrder alt sitt lys: og hun trekker seg tilbake fra solen, og i åtte dager går hun inn i den sjette porten hvorfra solen går ut.
7. Og når solen går ut gjennom den fjerde porten, går den ut i syv dager, inntil den går ut fra den femte og vender tilbake i løpet av syv dager til den fjerde porten og fullfører alt sitt lys. Og den trekker seg tilbake og går inn i den første porten i løpet av åtte dager.
8. Og hun vender tilbake igjen om syv dager til den fjerde porten hvorfra solen går ut.
9. Slik så jeg deres posisjon – hvordan månene gikk opp og solen gikk ned i de dager.
10. Og hvis fem år legges sammen, har solen et overskudd på tretti dager, og alle dagene som tilfaller den i ett av disse fem årene, når de er fulle, utgjør 364 dager.
11. Og overskuddet av sol og stjerner er seks dager: i løpet av 5 år blir 6 dager hvert år 30 dager: og månen faller bak solen og stjernene i 30 dager.
12. Og solen og stjernene bringer alle årene nøyaktig, slik at de ikke flytter eller forsinker sin posisjon med en eneste dag til evigheten; men fullfører årene med fullkommen rettferdighet på 364 dager.
13. I 3 år er det 1092 dager, og i 5 år 1820 dager, slik at i 8 år er det 2912 dager.
14. Bare for månen utgjør dagene på 3 år 1062 dager, og på 5 år faller den 50 dager bak: [dvs. til summen (av 1770) skal det legges til (1000 og) 62 dager.]
15. Og på 5 år er det 1770 dager, slik at for månen er dagene på 8 år 2832 dager.
16. [For på 8 år faller hun 80 dager etter], alle dagene hun faller etter på 8 år er 80.
17. Og året er nøyaktig fullført i samsvar med deres verdensstasjoner og solens stasjoner, som stiger opp fra

portene gjennom hvilke den (solen) står opp og går ned i 30 dager.

KAPITTEL 75

1. Og lederne av tusenhodene, som er plassert over hele skapelsen og over alle stjernene, har også å gjøre med de fire mellomkalenderdagene, og er uatskillelige fra deres embete, i henhold til årets beregning, og disse utfører tjeneste på de fire dagene som ikke regnes med i årets beregning.
2. Og på grunn av dem går menneskene feil der, for disse lyskildene yter virkelig tjeneste på verdensstasjonene, en i den første portalen, en i himmelens tredje portal, en i den fjerde portal og en i den sjette portal, og årets nøyaktighet oppnås gjennom dens separate tre hundre og sekstifire stasjoner.
3. For tegnene og tidene og årene og dagene viste engelen Uriel meg, som herlighetens Herre har satt for evig over alle himmelens lys, i himmelen og i verden, for at de skulle herske over himmelens overflate og bli sett på jorden, og være ledere for dagen og natten, dvs. solen, månen og stjernene, og alle de tjenende skapningene som gjør sin revolusjon i alle himmelens vogner.
4. På samme måte viste Uriel meg tolv dører, åpne i omkretsen av solvognen på himmelen, gjennom hvilke solstrålene bryter ut: og fra dem spres varme over jorden, når de åpnes til sine fastsatte tider.
5. Og for vindene og duggens ånd når de åpnes, står åpne i himmelen ved endene.
6. Når det gjelder de tolv portene i himmelen, ved jordens ende, hvorfra solen, månen og stjernene og alle himmelens verk går ut i øst og vest.
7. Det er mange vinduer åpne til venstre og høyre for dem, og ett vindu produserer varme til sin fastsatte tid, tilsvarende disse dørene som stjernene kommer ut fra slik Han har befalt dem, og hvor de går ned tilsvarende antallet sitt.
8. Og jeg så vogner på himmelen, som kjørte i verden, over de portene der stjernene som aldri gikk ned, kretset.
9. Og én er større enn alle de andre, og det er den som går gjennom hele verden.

KAPITTEL 76

1. Og ved jordens ende så jeg tolv porter åpne til alle himmelens hjørner, hvorfra vindene går ut og blåser over jorden.
2. Tre av dem er åpne mot himmelen, tre mot vest, tre mot himmelens høyre side og tre mot venstre.
3. Og de tre første er de fra øst, og tre er fra nord, og tre etter dem på venstre side av sør, og tre fra vest.
4. Gjennom fire av disse kommer velsignelsens og velstandens vinder, og fra de åtte kommer skadelige vinder. Når de sendes, bringer de ødeleggelse over hele jorden og over vannet på den, og over alle som bor på den, og over alt som er i vannet og på landet.
5. Og den første vinden fra disse portene, kalt østavinden, kommer ut gjennom den første porten som er i øst og heller mot sør. Fra den kommer ødeleggelse, tørke, hete og ødeleggelse.
6. Og gjennom den andre porten i midten kommer det som er passende, og fra den kommer regn og fruktbarhet og velstand og dugg; og gjennom den tredje porten som ligger mot nord kommer kulde og tørke.
7. Etter disse kommer sørvindene gjennom tre porter: gjennom den første av dem, som heller mot øst, kommer en varm vind.
8. Og gjennom den midterste porten ved siden av kommer velduftende lukter, dugg og regn, og velstand og helse.
9. Og gjennom den tredje porten som ligger mot vest kommer dugg og regn, gresshopper og ødeleggelse.
10. Og etter disse kommer nordavindene: fra den syvende porten i øst kommer dugg og regn, gresshopper og ødeleggelse.
11. Og fra den midtre porten kommer helse, regn, dugg og velstand i direkte retning; og gjennom den tredje porten i vest kommer skyer, rimfrost, snø, regn, dugg og gresshopper.
12. Og etter disse [fire] kommer vestvindene: gjennom den første porten som grenser til nord kommer dugg og rimfrost, og kulde og snø og frost.
13. Og fra den midterste porten kommer dugg og regn, og velstand og velsignelse; og gjennom den siste porten som grenser til sør kommer tørke og ødeleggelse, og brenning og ødeleggelse.
14. Og dermed er de tolv portene til himmelens fire hjørner fullført, og alle deres lover og alle deres plager og alle deres velgjørenheter har jeg vist deg, min sønn Metusalem.

KAPITTEL 77

1. Og den første fjerdedelen kalles øst, fordi den er den første: og den andre sør, fordi Den Høyeste vil stige ned dit, ja, dit vil i en helt spesiell forstand Han som er velsignet for evig stige ned.
2. Og den vestlige delen kalles den forminskede, fordi der avtar alle himmelens lys og går ned.
3. Og den fjerde delen, kalt nord, er delt inn i tre deler: den første av dem er for menneskenes bolig, og den andre inneholder vannhav og avgrunner og skoger og elver og mørke og skyer; og den tredje delen inneholder rettferdighetens hage.
4. Jeg så sju høye fjell, høyere enn alle fjellene på jorden. Derfra kommer det rimfrost, og dager, årstider og år går forbi.
5. Jeg så sju elver på jorden, større enn alle elver. En av dem kommer fra vest og strømmer vannet sitt ut i Det store hav.
6. Og disse to kommer fra nord til havet og øser vannet sitt ut i Erythraeahavet i øst.
7. Og de fire andre kommer ut på nordsiden til sitt eget hav, to av dem til Erythraeahavet, og to til Storhavet og munner ut der, og noen sier: i ørkenen.
8. Sju store øyer så jeg i havet og på fastlandet: to på fastlandet og fem i Storhavet.

KAPITTEL 78

1. Og solens navn er følgende: den første Orjârês, og den andre Tômâs.

2. Og månen har fire navn: det første navnet er Asônjâ, det andre Eblâ, det tredje Benâsê og det fjerde Erâe.
3. Dette er de to store lysene: deres omkrets er som himmelens omkrets, og størrelsen på omkretsen til begge er lik.
4. I solens omkrets er det sju deler av lys som legges til den mer enn til månen, og i bestemte mål overføres det inntil den sjuende delen av solen er uttømt.
5. Og de satte seg ned og gikk inn i vestens porter, og foretok sin omdreining mot nord, og kom ut gjennom østens porter på himmelens overflate.
6. Og når månen går opp, viser en fjortendedel seg på himmelen. Lyset blir fullt i den. På den fjortende dagen fullfører den sitt lys.
7. Og femten deler lys overføres til henne inntil den femtende dagen når hennes lys er fullført, i henhold til årets tegn, og hun blir femten deler, og månen vokser ved å legge til fjortende deler.
8. Og i sin avtagende tilstand avtar månen på den første dagen til fjorten deler av sitt lys, på den andre til tretten deler lys, på den tredje til tolv, på den fjerde til elleve, på den femte til ti, på den sjette til ni, på den syvende til åtte, på den åttende til syv, på den niende til seks, på den tiende til fem, på den ellevte til fire, på den tolvte til tre, på den trettende til to, på den fjortende til en halv syvende, og alt det gjenværende lyset forsvinner helt på den femtende.
9. Og i visse måneder har måneden tjueni dager og én gang tjueåtte.
10. Og Uriel viste meg en annen lov: når lys overføres til månen, og på hvilken side det overføres til henne av solen.
11. I hele den perioden månen vokser i sitt lys, overfører den det til seg selv når den er i motsetning til solen i løpet av fjorten dager, og når den er opplyst hele tiden, er dens lys fullkomment på himmelen.
12. Og på den første dagen kalles hun nymåne, for på den dagen går lyset opp over henne.
13. Hun blir fullmåne nøyaktig den dagen solen går ned i vest, og fra øst står hun opp om natten, og månen skinner hele natten inntil solen står opp rett overfor henne og månen ses rett overfor solen.
14. På den siden hvorfra månens lys kommer frem, der avtar hun igjen inntil alt lyset forsvinner og alle månedens dager er over, og hennes omkrets er tom, uten lys.
15. Og tre måneder gjør hun av tretti dager, og på sin tid gjør hun tre måneder av tjueni dager hver, hvor hun fullfører sin avtakning i den første tidsperioden, og i den første portalen i hundre og syttisju dager.
16. Og når hun går ut, viser hun seg i tre måneder på tretti dager hver, og i tre måneder på tjueni dager hver.
17. Om natten fremstår hun som en mann i tjue dager hver gang, og om dagen fremstår hun som himmelen, og det er ingenting annet i henne enn lyset hennes.

KAPITTEL 79

1. Og nå, min sønn, har jeg vist deg alt, og loven om alle himmelens stjerner er fullført.
2. Og han viste meg alle disse lovene for hver dag og for hver tid med regelen om å bære, og for hvert år, og for dets utgang, og for den foreskrevne ordningen for hver måned og hver uke:
3. Og månens avtakning som finner sted i den sjette portalen: for i denne sjette portalen fullføres hennes lys, og deretter er det begynnelsen på avtakelsen:
4. Og avtakelsen som finner sted i den første portalen i sin sesong, inntil hundre og syttisju dager er fullført: regnet etter uker, tjuefem uker og to dager.
5. Hun faller etter solen og stjernenes rekkefølge nøyaktig fem dager i løpet av én periode, og når dette stedet du ser er blitt gjennomreiset.
6. Slik er bildet og skissen av hvert lysende vesen som Uriel, erkeengelen, som er deres leder, viste meg.

KAPITTEL 80

1. Og i de dager svarte engelen Uriel og sa til meg: «Se, jeg har vist deg alt, Enok, og jeg har åpenbart alt for deg, så du skal se denne solen og denne månen, og lederne av himmelens stjerner og alle de som vender dem, deres oppgaver og tider og avganger.
2. Og i syndernes dager skal årene forkortes, og deres sæd skal bli sen på deres land og marker, og alt på jorden skal forandre seg og skal ikke vise seg i sin tid. Og regnet skal holdes tilbake, og himmelen skal holde det tilbake.
3. Og i de tider skal jordens frukt være tilbakestående og ikke vokse i sin tid, og trærnes frukt skal holdes tilbake i sin tid.
4. Og månen skal endre sin orden og ikke vise seg til sin tid.
5. Og i de dager skal solen bli synlig, og han skal reise om kvelden på den store vognens ytterpunkt i vest, og skal skinne klarere enn det som er i samsvar med lysets orden.
6. Og mange stjernehøvdinger skal overtre den foreskrevne orden. Og disse skal endre sine baner og oppgaver, og ikke vise seg i de foreskrevne årstidene.
7. Og hele stjernenes orden skal være skjult for synderne, og tankene til de på jorden skal fare vill om dem, og de skal forlate alle sine veier, ja, de skal fare vill og holde dem for guder.
8. Og ondskapen skal bli mangedoblet over dem, og straff skal komme over dem så den ødelegger alle.

KAPITTEL 81

1. Og han sa til meg: «Se på disse himmelske tavlene, Enok, og les det som står skrevet på dem, og merk hver enkelt fakta.»
2. Og jeg observerte de himmelske tavlene og leste alt som var skrevet på dem. Jeg forsto alt. Jeg leste boken om alle menneskenes gjerninger og om alle kjødets barn som skal være på jorden til de fjerneste generasjoner.
3. Og straks priste jeg den store Herren, herlighetens Konge, for evig, fordi Han har gjort alle verdens verk, og jeg priste Herren for Hans tålmodighet, og priste Ham for menneskenes barns skyld.
4. Og etter det sa jeg: «Salig er den mann som dør i rettferdighet og godhet, om hvem det ikke er skrevet noen urettferdighetsbok, og mot hvem ingen domsdag skal finnes.»
5. Og de sju hellige førte meg og satte meg ned på jorden foran døren til huset mitt, og sa til meg: «Fortell alt til din sønn Metusalem, og vis alle dine barn at intet kjød er rettferdig i Herrens øyne, for han er deres Skaper.»

6. Ett år skal vi la deg være hos din sønn, inntil du gir dine siste befalinger, så du kan lære dine barn og skrive det ned for dem og vitne for alle dine barn; og i det andre året skal de ta deg bort fra sin midte.
7. La ditt hjerte være sterkt, for de gode skal forkynne rettferdighet for de gode; de rettferdige skal fryde seg med de rettferdige og skal prise hverandre.
8. Men synderne skal dø med synderne, og de frafalne skal gå ned med de frafalne.
9. Og de som praktiserer rettferdighet skal dø for menneskers gjerningers skyld, og bli tatt bort for de ugudeliges gjerninger.
10. Og i de dager holdt de opp å tale til meg, og jeg kom til mitt folk og priste verdens Herre.

KAPITTEL 82

1. Og nå, min sønn Metusalem, forteller jeg deg alt dette og skriver det ned for deg, og jeg har åpenbart alt for deg og gitt deg bøker om alt dette. Bevar derfor, min sønn Metusalem, bøkene fra din fars hånd og sørg for at du gir dem videre til verdens generasjoner.
2. Jeg har gitt deg og dine barn og dine barn som skal bli til deg visdom, så de kan gi den til sine barn i generasjoner, denne visdommen er den som overgår deres tanke.
3. Og de som forstår det, skal ikke sove, men skal lytte med øret så de kan lære denne visdommen, og den skal glede dem som spiser den bedre enn god mat.
4. Velsignede er alle de rettferdige, velsignede er alle de som vandrer på rettferdighetens vei og ikke synder som synderne, i beregningen av alle sine dager da solen gjennomsyrer himmelen, går inn i og ut av portene i tretti dager med hodene til tusenvis av stjerner, sammen med de fire som er innflettet som deler de fire delene av året, som leder dem og går inn med dem i fire dager.
5. På grunn av dem skal menneskene ha skylden og ikke regne dem med i hele årets beregning; ja, menneskene skal ha skylden og ikke gjenkjenne dem nøyaktig.
6. For de tilhører årets beregning og er sannelig nedtegnet der for alltid, én i den første porten og én i den tredje, og én i den fjerde og én i den sjette, og året fullføres på tre hundre og sekstifire dager.
7. Og beretningen er nøyaktig, og den nedtegnede beregningen er nøyaktig; for lysene, månedene, høytidene, årene og dagene har Uriel vist og åpenbart for meg, som Herren over hele verdens skapelse har underlagt himmelens hær.
8. Og han har makt over natt og dag i himmelen, til å la lyset lyse for menneskene – sol, måne og stjerner, og alle himmelens krefter som kretser i deres sirkelformede vogner.
9. Og dette er stjernenes rekkefølge, som går ned på sine steder, og i sine årstider og høytider og måneder.
10. Og dette er navnene på dem som leder dem, som passer på at de kommer inn til sine tider, i sine ordener, i sine sesonger, i sine måneder, i sine herreperioder og i sine stillinger.
11. Deres fire ledere, som deler årets fire deler, kommer først inn; og etter dem de tolv lederne for ordenene, som deler månedene; og for de tre hundre og seksti dagene er det overhoder over tusen som deler dagene; og for de fire mellomkalenderdagene er det lederne som deler årets fire deler.
12. Og disse hodene over tusen er plassert mellom leder og leder, hver bak en posisjon, men deres ledere utgjør inndelingen. Og dette er navnene på lederne som deler de fire delene av året som er ordinert: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, og Mêl'êjal, og Nârêl.
13. Og navnene på de som leder dem: Adnâr'êl, og Îjâsûsa'êl, og 'Elômê'êl – disse tre følger lederne av ordenene,
14. og det er én som følger de tre lederne av ordenene som følger de lederne av stasjoner som deler de fire delene av året.
15. I begynnelsen av året reiser Melkejâl seg først og hersker, han som heter Tam'âinî og sol, og alle dagene av hans herredømme mens han hersker er nittien dager.
16. Og dette er tegnene på dagene som skal sees på jorden i hans herredømmes dager: svette og varme og ro; og alle trærne bærer frukt, og blader produseres på alle trærne, og hvetehøsten og roseblomstene og alle blomstene som kommer frem på marken, men trærne visner om vinteren.
17. Og dette er navnene på lederne som er under dem: Berka'êl, Zêlebs'êl, og en annen som er lagt til en leder av tusen, kalt Hîlûjâsĕph: og dagene for denne lederens herredømme er forbi.
18. Den neste lederen etter ham er Hêl'emmêlêk, som man kaller den skinnende solen, og alle dagene i hans lys er nittien dager.
19. Og dette er tegnene på hans dager på jorden: glødende hete og tørrhet, og trærne modner sin frukt og bærer all sin frukt moden og klar, og fårene parer seg og blir gravide, og all jordens frukt blir samlet inn, og alt som er på markene, og vinpressen. Disse tingene skjer i hans herredømmes dager.
20. Dette er navnene, ordenene og lederne for disse tusenhodene: Gîdâ'îjal, Kê'êl og Hê'êl, og navnet på tusenhoden som legges til dem, Asfâ'êl': og dagene for hans herredømme er forbi.

KAPITTEL 83

1. Og nå, min sønn Metusalem, vil jeg vise deg alle mine syner som jeg har sett, og fortelle deg om dem.
2. To syner jeg så før jeg tok en kone, og det ene var ganske ulikt det andre: det første da jeg lærte å skrive; det andre før jeg tok din mor, da jeg så et forferdelig syn. Og angående dem ba jeg til Herren.
3. Jeg hadde lagt meg i huset til min bestefar Mahalalel, da jeg i et syn så hvordan himmelen kollapset og ble løftet av og falt til jorden.
4. Og da den falt til jorden, så jeg hvordan jorden ble oppslukt av en stor avgrunn, og fjell hang over fjell, og åser sank ned over åser, og høye trær ble revet fra sine stammer og kastet ned og sank ned i avgrunnen.
5. Og da falt et ord i min munn, og jeg løftet stemmen min til å rope høyt og sa: «Jorden er ødelagt.»
6. Og min bestefar Mahalalel vekket meg mens jeg lå ved siden av ham, og sa til meg: «Hvorfor gråter du slik, min sønn, og hvorfor sørger du slik?»
7. Og jeg fortalte ham hele synet jeg hadde sett, og han sa til meg: «Du har sett noe forferdelig, min sønn, og av

alvorlig betydning er ditt drømmesyn om hemmelighetene bak all jordens synd: det må synke ned i avgrunnen og bli ødelagt med en stor ødeleggelse.»
8. Og nå, min sønn, reis deg og be til herlighetens Herre, siden du er en troende, om at en rest må bli igjen på jorden, og at Han ikke må ødelegge hele jorden.
9. Min sønn, fra himmelen skal alt dette komme over jorden, og over jorden skal det bli stor ødeleggelse.
10. Etter det reiste jeg meg og ba, tryglet og tryglet, og skrev ned min bønn for verdens generasjoner, og jeg vil vise deg alt, min sønn Metusalem.
11. Og da jeg hadde gått ned og sett himmelen, og solen som steg opp i øst, og månen som gikk ned i vest, og noen få stjerner, og hele jorden, og alt slik Han kjente det i begynnelsen, da velsignet jeg dommens Herre og priste Ham fordi Han hadde latt solen gå frem fra østens vindu, og han steg opp og opp på himmelens overflate, og dro av gårde og fortsatte å gå den veien som ble vist ham.

KAPITTEL 84

1. Og jeg løftet mine hender i rettferdighet og velsignet den Hellige og Store, og talte med min munns ånde og med kjødets tunge, som Gud hadde skapt for menneskenes kjødelige barn, så de skulle tale med den. Og Han ga dem ånde og en tunge og en munn så de skulle tale med den.
2. «Lovet være du, Herre, Konge, stor og mektig i din storhet, Herre over hele himmelens skapning, kongenes Konge og hele verdens Gud. Din makt, kongedømme og storhet varer evig og alltid, og ditt herredømme gjennom alle generasjoner, og alle himler er din trone for evig, og hele jorden din fotskammel for evig og alltid.»
3. For du har skapt og du hersker over alle ting, og ingenting er for vanskelig for deg. Visdommen viker ikke fra din trone, og den viker ikke bort fra ditt nærvær. Og du vet, ser og hører alt, og ingenting er skjult for deg, for du ser alt.
4. Og nå er dine himmelens engler skyldige i overtredelse, og din vrede hviler over menneskenes kjød inntil dommens store dag.
5. Og nå, O Gud og Herre og store Konge, bønnfaller og trygler jeg Deg om å oppfylle min bønn, om å etterlate meg en etterkommer på jorden, og ikke ødelegge alt menneskekjød, og gjøre jorden uten innbyggere, slik at det skal bli en evig ødeleggelse.
6. Og nå, min Herre, utslett fra jorden det kjød som har vakt din vrede, men rettferdighetens og oppriktighetens kjød etableres som en plante av det evige frø, og skjul ikke ditt ansikt for din tjeners bønn, o Herre.

KAPITTEL 85

1. Og etter dette så jeg en annen drøm, og jeg skal fortelle deg hele drømmen, min sønn.
2. Og Enok løftet sin røst og sa til sin sønn Metusalah: «Til deg, min sønn, vil jeg tale. Hør mine ord, vend ditt øre til din fars drømmesyn.»
3. Før jeg tok din mor Edna, så jeg i et syn på min seng, og se, en okse kom frem av jorden, og oksen var hvit; og etter den kom det frem en kvige, og sammen med denne sistnevnte kom det frem to okser, en av dem svart og den andre rød.
4. Og den svarte oksen stanget den røde og forfulgte ham over jorden, og da kunne jeg ikke lenger se den røde oksen.
5. Men den svarte oksen vokste, og kvigen fulgte med ham, og jeg så at mange okser kom ut fra ham, som lignet på ham og fulgte ham.
6. Og den kua, den første, gikk bort fra den første oksens nærvær for å lete etter den røde, men fant ham ikke, og hun sørget med en stor klage over ham og lette etter ham.
7. Og jeg så til den første oksen kom til henne og roet henne, og fra da av gråt hun ikke mer.
8. Og etter det fødte hun en annen hvit okse, og etter ham fødte hun mange okser og svarte kyr.
9. Og jeg så i søvne at den hvite oksen også vokste og ble til en stor hvit okse, og fra Ham kom mange hvite okser, og de lignet ham. Og de begynte å få mange hvite okser, som lignet dem, den ene etter den andre, ja, mange.

KAPITTEL 86

1. Og igjen så jeg med mine øyne mens jeg sov, og jeg så himmelen ovenfra, og se, en stjerne falt fra himmelen, og den sto opp og spiste og beitet blant disse oksene.
2. Og etter det så jeg de store og de svarte oksene, og se, de byttet alle båser og beitemarker og kveg og begynte å leve sammen.
3. Og igjen så jeg i synet, og jeg så mot himmelen, og se, jeg så mange stjerner stige ned og kaste seg ned fra himmelen til den første stjernen, og de ble til okser blant disse kvegene og beitet blant dem.
4. Og jeg så på dem og så, og se, de slapp alle ut sine lemmer, som hester, og begynte å dekke kyrne til oksene, og de ble alle gravide og fødte elefanter, kameler og esler.
5. Og alle oksene fryktet dem og ble skremt av dem, og begynte å bite med tennene sine og å fortære og å stange med hornene sine.
6. Og de begynte dessuten å fortære disse oksene, og se, alle jordens barn begynte å skjelve og skjelve foran dem og flykte fra dem.

KAPITTEL 87

1. Og igjen så jeg hvordan de begynte å stange hverandre og fortære hverandre, og jorden begynte å rope høyt.
2. Og jeg løftet blikket mitt mot himmelen igjen, og jeg så i synet, og se, det kom frem vesener fra himmelen som var som hvite menn, og fire dro ut fra det stedet og tre med dem.
3. Og de tre sistnevnte grep meg i hånden min og løftet meg opp, bort fra jordens slekter, og løftet meg opp til et høyt sted, og viste meg et tårn som var reist høyt over jorden, og alle åsene var lavere.
4. Og en av dem sa til meg: «Bli her til du ser alt som har skjedd med disse elefantene, kamelene og eslene, og stjernene og oksene, og alle sammen.»

KAPITTEL 88

1. Og jeg så en av de fire som kom først, og han grep den første stjernen som hadde falt fra himmelen, og bandt den

på hender og føtter og kastet den i en avgrunn. Nå var avgrunnen smal og dyp, og forferdelig og mørk.
2. Og en av dem dro et sverd og ga det til elefantene, kamelene og eslene. Så begynte de å slå hverandre, og hele jorden skalv på grunn av dem.
3. Og mens jeg så i synet, se, da steinet en av de fire som var kommet ut dem fra himmelen, og samlet og tok alle de store stjernene hvis lemmer var som hesters, og bandt dem alle på hender og føtter og kastet dem i jordens avgrunn.

KAPITTEL 89

1. Og en av de fire gikk til den hvite oksen og underviste ham i hemmelighet, uten at han var redd. Han ble født som en okse og ble en mann, og bygde seg et stort skip og bodde der. Tre okser bodde sammen med ham i det skipet, og de ble dekket av det.
2. Og igjen løftet jeg blikket mot himmelen og så et høyt tak med sju vannbekker på det, og disse bekkene fløt med mye vann inn i en inngjerdet bygning.
3. Og jeg så igjen, og se, fontener åpnet seg på overflaten av den store innhegningen, og vannet begynte å hovne opp og stige på overflaten, og jeg så innhegningen til hele overflaten var dekket av vann.
4. Og vannet, mørket og tåken økte over det; og da jeg så på høyden av vannet, hadde vannet steget over høyden av innhegningen, og strømmet over innhegningen, og det sto på jorden.
5. Og alt buskapen i den innhegningen ble samlet inntil jeg så hvordan de sank og ble slukt og omkom i det vannet.
6. Men det fartøyet fløt på vannet, mens alle oksene og elefantene og kamelene og eselene sank til bunnen med alle dyrene, slik at jeg ikke lenger kunne se dem, og de klarte ikke å flykte, men omkom og sank ned i dypet.
7. Og igjen så jeg i synet hvordan vannstrømmene ble fjernet fra det høye taket, og jordens kløfter ble jevnet ut og andre avgrunner ble åpnet.
8. Så begynte vannet å renne ned i disse, helt til jorden ble synlig; men karet landet på jorden, og mørket forsvant og lyset kom til syne.
9. Men den hvite oksen, som var blitt til et menneske, kom ut av karet, og de tre oksene med ham, og én av de tre var hvit som oksen, og én av dem var rød som blod, og én var svart. Og den hvite oksen forlot dem.

10–27. Fra Noahs død til utvandringen.

10. Og de begynte å frembringe markens dyr og fugler, slik at det oppsto forskjellige slekter: løver, tigre, ulver, hunder, hyener, villsvin, rever, ekorn, svin, falker, gribber, glenter, ørner og ravner; og blant dem ble en hvit okse født.
11. Og de begynte å bite hverandre; men den hvite oksen som var født blant dem, fikk et vill esel og en hvit okse med den, og villeslene ble mange.
12. Men den oksen som ble født av ham, fikk et svart villsvin og en hvit sau; og den første fikk mange villsvin, men den sauen fikk tolv sauer.
13. Og da de tolv sauene var blitt store, overga de en av dem til eslene, og eslene overga igjen den sauen til ulvene, og den sauen vokste opp blant ulvene.
14. Og Herren førte de elleve sauene for å bo hos den og beite blant ulvene, og de ble mange og ble til mange saueflokker.
15. Og ulvene begynte å frykte dem, og de undertrykte dem til de drepte de små, og de kastet ungene deres i en elv med mye vann. Men disse sauene begynte å rope høyt på grunn av de små og klage til sin Herre.
16. Og en sau som var blitt reddet fra ulvene flyktet og unnslapp til villeslene; og jeg så sauene hvordan de sørget og gråt, og tryglet sin Herre av all sin kraft, inntil sauenes Herre steg ned ved sauenes stemme fra en høy bolig, og kom til dem og voktet dem.
17. Og Han kalte på den sauen som hadde rømt fra ulvene, og talte til den om ulvene at den skulle formane dem om ikke å røre sauene.
18. Og sauene gikk til ulvene i henhold til Herrens ord, og en annen sau møtte den og fulgte den, og de to gikk og gikk sammen inn i forsamlingen av disse ulvene, og talte med dem og formante dem til ikke å røre sauene fra nå av.
19. Og da så jeg ulvene, og hvordan de overveldet sauene med all sin makt, og sauene ropte høyt.
20. Og Herren kom til sauene, og de begynte å slå ulvene. Ulvene begynte å klage, men sauene ble stille og sluttet straks å rope.
21. Og jeg så sauene helt til de forlot ulvene, men ulvenes øyne var blinde, og ulvene forlot sauene med all sin kraft.
22. Og fårenes Herre gikk med dem, som deres leder, og alle fårene hans fulgte ham. Hans ansikt var blendende og strålende og forferdelig å se.
23. Men ulvene begynte å forfølge sauene helt til de nådde et hav av vann.
24. Og havet ble delt, og vannet sto på hver side foran dem, og deres Herre ledet dem og plasserte seg mellom dem og ulvene.
25. Og siden disse ulvene ennå ikke så sauene, fortsatte de inn i midten av det havet, og ulvene fulgte sauene, og disse ulvene løp etter dem inn i det havet.
26. Og da de så fårenes Herre, snudde de seg for å flykte for Hans ansikt, men havet samlet seg og ble som det var blitt skapt, og vannet svulmet og steg til det dekket ulvene.
27. Og jeg så til alle ulvene som forfulgte disse sauene omkom og druknet.

28–40. Israel i ørkenen, lovens utgivelse, inntoget i Palestina.

28. Men sauene rømte fra vannet og gikk ut i en ødemark, hvor det ikke var vann og ikke gress; og de begynte å åpne øynene sine og se; og jeg så sauenes Herre gjete dem og gi dem vann og gress, og sauene gikk og ledet dem.
29. Og den sauen steg opp til toppen av den høye klippen, og sauenes Herre sendte den til dem.
30. Og etter det så jeg fårenes Herre som sto foran dem, og Hans åsyn var stort og forferdelig og majestetisk, og alle disse fårene så Ham og ble redde for Hans ansikt.
31. Og de fryktet og skalv alle på grunn av Ham, og de ropte til sauen som var blant dem: «Vi kan ikke stå for vår Herre eller se Ham.»
32. Og sauen som ledet dem, steg opp igjen til toppen av den klippen, men sauene begynte å bli blinde og vandre

bort fra veien han hadde vist dem, men sauen visste ikke om det.
33. Og sauenes Herre ble overmåte vred mot dem, og sauen oppdaget det og gikk ned fra toppen av fjellet og kom til sauene, og fant de fleste av dem blinde og omkommet.
34. Og da de så det, fryktet og skalv de ved dets nærvær, og de ønsket å vende tilbake til sine innhegninger.
35. Og den sauen tok andre sauer med seg, og kom til de sauene som hadde falt fra, og begynte å slakte dem; og sauen fryktet dens nærvær, og dermed brakte den sauen tilbake de sauene som hadde falt fra, og de vendte tilbake til sine kveg.
36. Og jeg så i dette synet inntil sauen ble til en mann og bygde et hus for sauenes Herre, og plasserte alle sauene i det huset.
37. Og jeg så til denne sauen som hadde møtt den sauen som ledet dem, sovnet. Og jeg så til alle de store sauene omkom, og de små reiste seg i deres sted. De kom til en beitemark og nærmet seg en vannstrøm.
38. Så trakk sauen, lederen deres, som var blitt til en mann, seg tilbake fra dem og sovnet, og alle sauene søkte den og gråt over den med et høyt skrik.
39. Og jeg så til de sluttet å gråte etter sauen og krysset vannstrømmen, og der reiste de to sauene seg som ledere i stedet for dem som hadde ledet dem og sovnet.
40. Og jeg så til sauene kom til et godt sted, et behagelig og strålende land, og jeg så til disse sauene var mette; og det huset sto blant dem i det behagelige landet.

41–50. Fra dommertiden til tempelets bygging.

41. Og noen ganger ble øynene deres åpnet, og noen ganger ble de blinde, helt til en annen sau reiste seg og ledet dem og brakte dem alle tilbake, og øynene deres ble åpnet.
42. Og hundene, revene og villsvinene begynte å fortære disse sauene, helt til sauenes Herre reiste opp en annen sau, en vær blant dem, som ledet dem.
43. Og den væren begynte å stange hundene, revene og villsvinene på begge sider til han hadde utryddet dem alle.
44. Og den sauen hvis øyne var åpnet, så væren som var blant sauene, helt til den forlot sin ære og begynte å stange disse sauene, trampe på dem og oppførte seg upassende.
45. Og sauenes Herre sendte lammet til et annet lam og oppfostret det til å bli en vær og leder for sauene i stedet for den væren som hadde forlatt sin herlighet.
46. Og den gikk bort til den og talte til den alene, og opfostret den til å bli en vær, og gjorde den til fyrste og leder for sauene; men under alle disse hendelsene plaget disse hundene sauene.
47. Og den første væren forfulgte den andre væren, og den andre væren reiste seg og flyktet foran den; og jeg så til hundene dro ned den første væren.
48. Og den andre væren reiste seg og ledet den lille sauen.
49. Og disse sauene vokste og ble mange, men alle hundene, revene og villsvinene fryktet og flyktet for den, og den væren hugget og drepte de ville dyrene, og disse ville dyrene hadde ikke lenger noen makt blant sauene og frarøvet dem ikke mer noe. Og den væren fikk mange sauer og sovnet inn, og en liten sau ble til være i dens sted og ble prins og leder for disse sauene.
50. Og det huset ble stort og bredt, og det ble bygget for disse sauene. Og et tårn, høyt og stort, ble bygget over huset for sauenes herre. Huset var lavt, men tårnet var forhøyet og opphøyet. Sauenes herre sto på tårnet, og de tilbød et fullt bord foran Ham.

51–67. De to kongedømmene Israel og Juda, til ødeleggelsen av Jerusalem.

51. Og igjen så jeg disse sauene at de igjen gikk vill og gikk mange veier, og forlot huset sitt, og sauenes Herre kalte noen blant sauene og sendte dem til sauene, men sauene begynte å slakte dem.
52. Og en av dem ble reddet og ble ikke drept, og den fór av gårde og ropte høyt over sauen; og de forsøkte å drepe den, men sauenes Herre reddet den fra sauen og førte den opp til meg og lot den bo der.
53. Og mange andre får sendte han til disse fårene for å vitne for dem og klage over dem.
54. Og etter det så jeg at da de forlot Herrens hus og Hans tårn, falt de helt fra, og øynene deres ble blinde; og jeg så hvordan sauenes Herre utførte mye slakting blant dem i deres flokker inntil disse sauene innbød til slaktingen og forrådte Hans sted.
55. Og Han overga dem i hendene på løver og tigre og ulver og hyener, og i hendene på revene og alle ville dyr, og disse ville dyrene begynte å rive sauene i stykker.
56. Og jeg så at Han forlot huset deres og tårnet deres og ga dem alle i løvenes hånd, for at de skulle rive dem i stykker og fortære dem, i alle ville dyrs hånd.
57. Og jeg begynte å rope høyt av all min kraft og bønnfalle sauenes Herre og fortelle ham at sauene var blitt fortært av alle ville dyr.
58. Men Han forble uberørt, selv om Han så det, og gledet seg over at de ble fortært og svelget og ranet, og overlatt dem til å bli fortært i alle dyrenes hender.
59. Og Han kalte sytti gjetere og sendte disse fårene til dem, slik at de kunne vokte dem. Han sa til gjeterne og deres ledsagere: «La hver enkelt av dere vokte fårene sine fra nå av, og gjør alt det jeg befaler dere.»
60. Og jeg vil overgi dem til dere, behørig nummerert, og fortelle dere hvilke av dem som skal ødelegges – og dem skal dere ødelegge.» Og Han overga disse fårene til dem.
61. Og han kalte på en annen og sa til ham: «Se og legg merke til alt som hyrdene gjør med disse fårene, for de skal drepe flere av dem enn jeg har befalt dem.»
62. Og enhver overdrivelse og ødeleggelse som vil bli utført av hyrdene, skriv ned hvor mange de ødelegger etter min befaling, og hvor mange etter deres egen lune: skriv ned for hver enkelt hyrde all ødeleggelsen han forårsaker.
63. Og les opp for meg i antall hvor mange de ødelegger, og hvor mange de overgir til ødeleggelse, så jeg kan ha dette som et vitnesbyrd mot dem, og kjenne til hver eneste gjerning hyrdene gjør, så jeg kan forstå og se hva de gjør, om de holder seg til min befaling som jeg har gitt dem, eller ikke.
64. Men de skal ikke vite det, og du skal ikke forkynne det for dem, og heller ikke irettesette dem, men bare registrere for hver enkelt all den ødeleggelsen som hyrdene forårsaker hver i sin tid, og legge det hele frem for meg.»

65. Og jeg så til disse gjeterne beitet i sin tid, og de begynte å slakte og ødelegge mer enn de var befalt, og de overga disse sauene i løvenes hånd.
66. Og løvene og tigrene spiste og fortærte mesteparten av disse sauene, og villsvinene spiste sammen med dem; og de brente tårnet og rev ned huset.
67. Og jeg ble overmåte sorgfull over det tårnet fordi sauenes hus ble revet ned, og etterpå kunne jeg ikke se om disse sauene hadde kommet inn i det huset.

68–71. Engleherskernes første periode – fra Jerusalems ødeleggelse til tilbakekomsten fra fangenskapet.

68. Og gjeterne og deres medhjelpere overlot disse sauene til alle de ville dyrene, for å fortære dem, og hver av dem fikk i sin tid et bestemt antall: det ble skrevet av den andre i en bok hvor mange hver av dem utryddet av dem.
69. Og hver av dem drepte og ødela mange flere enn det som var foreskrevet; og jeg begynte å gråte og sørge over disse sauene.
70. Og således så jeg i synet den som skrev, hvordan han skrev ned hver eneste en som ble ødelagt av disse hyrdene, dag for dag, og bar opp og la ned og viste faktisk hele boken til sauenes Herre – til og med alt de hadde gjort, og alt som hver enkelt av dem hadde gjort slutt med, og alt som de hadde gitt over til ødeleggelse.
71. Og boken ble lest for sauenes Herre, og Han tok boken fra hans hånd og leste den, forseglet den og la den ned.

72–77. Andre periode – fra Kyros' tid til Aleksander den stores tid.

72. Og straks så jeg hvordan gjeterne beitet i tolv timer, og se, tre av disse sauene snudde tilbake og kom og gikk inn og begynte å bygge opp alt som hadde rast ned fra det huset; men villsvinene prøvde å hindre dem, men de klarte det ikke.
73. Og de begynte igjen å bygge som før, og de reiste opp det tårnet, og det ble kalt det høye tårnet; og de begynte igjen å sette et bord foran tårnet, men alt brødet på det var urent og ikke rent.
74. Og med hensyn til alt dette ble disse sauenes øyne blindet, slik at de ikke så, og likeså deres hyrders øyne; og de overga dem i stort antall til sine hyrder for å ødelegge dem, og de trampet sauene med føttene sine og fortærte dem.
75. Og sauenes Herre forble urørt inntil alle sauene var spredt over marken og blandet seg med dem, og de reddet dem ikke fra dyrenes hånd.
76. Og denne som skrev boken, bar den opp, og viste den og leste den for sauenes Herre, og tryglet Ham for deres skyld, og tryglet Ham for deres skyld da han viste Ham alle hyrdenes gjerninger, og vitnet for Ham mot alle hyrdene.
77. Og han tok selve boken og la den ned ved siden av seg og gikk bort.

KAPITTEL 90

1–5. Tredje periode – fra Aleksander den store til det gresk-syriske herredømmet.

1. Og jeg så inntil da at trettifem hyrder på denne måten tok seg av å gjete sauene, og de fullførte hver sin periode slik som de første; og andre tok dem i sine hender for å gjete dem i sin tid, hver hyrde i sin tid.
2. Og etter det så jeg i mitt syn alle himmelens fugler komme, ørnene, gribbene, glentene og ravnene. Men ørnene ledet alle fuglene, og de begynte å fortære disse sauene, og å stikke ut øynene deres og fortære kjøttet deres.
3. Og sauene ropte fordi fuglene fortærte kjøttet deres, og jeg så og klaget i søvne over den gjeteren som voktet sauene.
4. Og jeg så til disse sauene ble fortært av hunder, ørner og glenter, og de lot verken kjøtt, hud eller sener bli igjen på dem, og bare beinene deres sto der. Beina deres falt også til jorden, og sauene ble få.
5. Og jeg så inntil at tjuetre hadde påtatt seg beitearbeidet og fullført det i sine forskjellige perioder femtiåtte ganger.

6–12. Fjerde periode – fra det gresk-syriske herredømmet til det makkabæiske opprøret.

6. Men se, lam ble båret av de hvite sauene, og de begynte å åpne øynene sine og se, og å rope til sauene.
7. Ja, de ropte til dem, men de lyttet ikke til det de sa til dem, men var overmåte døve, og øynene deres var overmåte blinde.
8. Og jeg så i synet hvordan ravnene fløy over disse lammene og tok et av lammene, knuste sauene i stykker og fortærte dem.
9. Og jeg så til lammene fikk horn, og ravnene kastet ned hornene sine. Og jeg så til et stort horn spiret frem på en av sauene, og øynene deres ble åpnet.
10. Og den så på dem, og øynene deres åpnet seg, og den ropte til sauene, og værene så den, og alle løp til den.
11. Og til tross for alt dette fortsatte disse ørnene og gribbene og ravnene og glentene å rive i sauene og stupe ned på dem og fortære dem. Sauene forble stille, men værene klaget og ropte.
12. Og disse ravnene kjempet og kjempet mot den og prøvde å senke hornet dens, men de hadde ingen makt over den.

13–19. Hedningenes siste angrep på jødene (der 13–15 og 16–18 er dubletter).

13. Og jeg så til gjeterne og ørnene og gribbene og glentene kom, og de ropte til ravnene at de skulle knekke hornet til den væren, og de kjempet og kjempet mot den, og den kjempet mot dem og ropte at dens hjelp måtte komme.
14. Og jeg så til mannen som skrev ned navnene på hyrdene og bar dem opp for fårenes Herre, kom og hjalp den og viste den alt: han hadde kommet ned for å hjelpe den væren.
15. Og jeg så til sauenes Herre kom til dem i vrede, og alle som så Ham flyktet, og de falt alle i Hans skygge fra Hans ansikt.
16. Alle ørnene og gribbene og ravnene og glentene var samlet, og der kom alle markens får, ja, de kom alle sammen og hjalp hverandre med å knekke værens horn.

17. Og jeg så mannen som skrev boken etter Herrens befaling, helt til han åpnet boken om ødeleggelsen som de tolv siste hyrdene hadde forårsaket, og viste at de hadde ødelagt mye mer enn sine forgjengere, foran fårenes Herre.
18. Og jeg så til sauenes Herre kom til dem og tok sin vredes stav i sin hånd og slo jorden, og jorden revnet i stykker, og alle dyrene og alle himmelens fugler falt fra disse sauene og ble oppslukt av jorden, og den dekket dem.
19. Og jeg så til et stort sverd ble gitt til sauene, og sauene gikk mot alle markens dyr for å drepe dem, og alle dyrene og himmelens fugler flyktet for dem.

20–27. Dom over de falne englene, hyrdene og de frafalne.

20. Og jeg så til en trone ble reist i det herlige landet, og sauenes herre satte seg på den, og den andre tok de forseglede bøkene og åpnet dem foran sauenes herre.
21. Og Herren kalte på disse mennene, de syv første hvite, og befalte at de skulle føre frem for Ham, begynnende med den første stjernen som ledet veien, alle stjernene hvis lemmer var som hesters, og de førte dem alle frem for Ham.
22. Og Han sa til mannen som hadde skrevet før Ham, en av de sju hvite, og sa til ham: «Ta de sytti gjeterne som jeg overga sauene til, og som tok dem på egenhånd og drepte flere enn jeg befalte dem.»
23. Og se, de var alle bundet, så jeg, og de sto alle foran Ham.
24. Og dommen ble først holdt over stjernene, og de ble dømt og funnet skyldige, og de dro til fordømmelsesstedet, og de ble kastet i en avgrunn, full av ild og flammer, og full av ildsøyler.
25. Og de sytti hyrdene ble dømt og funnet skyldige, og de ble kastet i den brennende avgrunnen.
26. Og jeg så på den tiden hvordan en lignende avgrunn åpnet seg midt i jorden, full av ild, og de brakte de blinde sauene, og de ble alle dømt og funnet skyldige og kastet i denne brennende avgrunnen, og de brant; nå var denne avgrunnen til høyre for det huset.
27. Og jeg så disse sauene brenne og knoklene deres brenne.

28–38. Det nye Jerusalem, de overlevende hedningenes omvendelse, de rettferdiges oppstandelse, Messias.

28. Og jeg sto opp for å se til de brettet sammen det gamle huset; og de bar bort alle søylene, og alle bjelkene og ornamentene i huset ble samtidig brettet sammen med det, og de bar det bort og la det på et sted sør i landet.
29. Og jeg så til sauenes Herre førte et nytt hus, større og opphøyete enn det første, og satte det opp på stedet for det første som var brettet sammen. Alle søylene var nye, og pynten var ny og større enn det første, det gamle som han hadde tatt bort, og alle sauene var inni det.
30. Og jeg så alle sauene som var blitt igjen, og alle dyrene på jorden, og alle himmelens fugler, falle ned og hylle disse sauene og be til dem og adlyde dem i alle ting.
31. Og deretter grep de tre som var kledd i hvitt og som hadde grepet meg ved hånden min, som hadde løftet meg opp før, og hånden til den væren som også grep tak i meg, de løftet meg opp og satte meg ned midt blant disse fårene før dommen fant sted.
32. Og alle sauene var hvite, og ullen deres var rikelig og ren.
33. Og alt som var blitt ødelagt og spredt, og alle markens dyr og alle himmelens fugler, samlet seg i det huset, og sauenes Herre frydet seg med stor glede fordi de alle var gode og hadde vendt tilbake til sitt hus.
34. Og jeg så til de la ned det sverdet som var gitt til sauene, og de brakte det tilbake inn i huset, og det ble forseglet for Herrens åsyn, og alle sauene ble invitert inn i det huset, men det holdt dem ikke.
35. Og alles øyne ble åpnet, og de så det gode, og det var ikke én blant dem som ikke så.
36. Og jeg så at huset var stort og bredt og veldig fullt.
37. Og jeg så at en hvit okse ble født, med store horn, og alle markens dyr og alle himmelens fugler fryktet ham og ba til ham hele tiden.
38. Og jeg så til alle deres generasjoner var forvandlet, og de ble alle hvite okser; og den første blant dem ble et lam, og det lammet ble et stort dyr og hadde store, svarte horn på hodet; og fårenes Herre frydet seg over det og over alle oksene. 39. Og jeg sov blant dem: og jeg våknet og så alt.
40. Dette er synet jeg så mens jeg sov. Da våknet jeg og priste rettferdighetens Herre og ga ham ære.
41. Da gråt jeg med stor gråt, og tårene mine stoppet ikke til jeg ikke lenger kunne holde det ut. Da jeg så, rant de på grunn av det jeg hadde sett, for alt skal komme og bli oppfylt, og alle menneskenes gjerninger i sin rekkefølge ble vist meg.
42. Den natten husket jeg den første drømmen, og på grunn av den gråt jeg og ble forferdet – fordi jeg hadde sett det synet.

KAPITTEL 91

1. «Og nå, min sønn Metusalah, kall alle dine brødre til meg, og samle alle din mors sønner til meg! For ordet kaller på meg, og Ånden er utøst over meg, så jeg kan vise deg alt som skal ramme deg for evig.»
2. Og der gikk Metusalem og kalte alle brødrene sine til seg og samlet sine slektninger.
3. Og han talte til alle rettferdighetens barn og sa: «Hør, dere Enoks sønner, alle deres fars ord, og lytt til min munns røst. For jeg formaner dere og sier til dere, elskede: Elsk rettskaffenhet og vandre i den.»
4. Og kom ikke nær rettskaffenhet med et dobbelt hjerte, og omgås ikke dem med et dobbelt hjerte, men vandre i rettferdighet, mine sønner. Og den skal lede dere på gode stier, og rettferdighet skal være deres følgesvenn.
5. For jeg vet at volden må øke på jorden, og en stor straff skal fullbyrdes på jorden, og all urettferdighet skal ta slutt. Ja, den skal bli hugget av fra sine røtter, og hele dens struktur skal ødelegges.
6. Og urettferdigheten skal igjen fullbyrdes på jorden, og alle urettferdighetens og voldens gjerninger, og overtredelsen skal seire i tofold grad.
7. Og når synd og urettferdighet og blasfemi, og vold i alle slags gjerninger øker, og frafall og overtredelse og urenhet øker, skal en stor straff komme fra himmelen over alle disse, og den hellige Herre skal komme frem med vrede og straff for å fullbyrde dom på jorden.

8. I de dager skal volden bli avskåret fra sine røtter, og urettferdighetens røtter sammen med svik, og de skal bli utslettet fra under himmelen.
9. Og alle hedningenes avguder skal bli forlatt, og templene brennes med ild, og de skal fjernes fra hele jorden, og de skal bli kastet inn i ildens dom, og skal gå til grunne i vrede og i en streng dom for alltid.
10. Og de rettferdige skal våkne fra sin søvn, og visdom skal oppstå og bli gitt til dem.
11. Og deretter skal urettferdighetens røtter bli avskjært, og synderne skal bli utryddet av sverdet ... skal bli avskjært fra gudsbespotterne på hvert sted, og de som planlegger vold og de som begår blasfemi skal omkomme av sverdet.
12. Og etter den skal det komme en annen, den åttende uke, rettferdighetens uke. Den skal få et sverd, så en rettferdig dom kan fullbyrdes over undertrykkerne. Syndere skal overgis i de rettferdiges hender.
13. Og ved dens avslutning skal de skaffe seg hus gjennom sin rettferdighet, og et hus skal bygges for den store Kongen i herlighet for evig,
14. Og hele menneskeheten skal se mot rettskaffenhetens vei. Og deretter, i den niende uken, skal den rettferdige dommen åpenbares for hele verden, og alle de ugudeliges gjerninger skal forsvinne fra hele jorden, og verden skal skrives ned til ødeleggelse.
15. Og etter dette, i den tiende uken i den syvende delen, skal det være den store evige dom, hvor Han vil fullbyrde hevn blant englene.
16. Og den første himmelen skal forsvinne og forgå, og en ny himmel skal vise seg, og alle himmelens krefter skal gi sjufoldig lys.
17. Og etter det skal det være mange uker uten tall for alltid, og alle skal være i godhet og rettferdighet, og synd skal ikke mer nevnes for alltid.
18. Og nå forteller jeg dere, mine sønner, og viser dere rettferdighetens stier og voldens stier. Ja, jeg vil vise dem for dere igjen, så dere kan vite hva som skal skje.
19. Og nå, hør på meg, mine sønner, og gå på rettferdighetens stier, og gå ikke på voldens stier! For alle som går på urettferdighetens stier, skal gå til grunne for evig.

KAPITTEL 92

1. Boken skrevet av Enok – Enok skrev sannelig denne fullstendige visdomslæren, som er prist av alle mennesker og en dommer over hele jorden for alle mine barn som skal bo på jorden. Og for fremtidige generasjoner som skal praktisere rettskaffenhet og fred.
2. La ikke deres ånd bli urolig på grunn av tidene, for den Hellige og Store har fastsatt dager for alle ting.
3. Og den rettferdige skal stå opp fra søvnen, skal stå opp og vandre på rettferdighetens stier, og all hans sti og ferd skal være i evig godhet og nåde.
4. Han vil være nådig mot de rettferdige og gi ham evig rettskaffenhet, og han vil gi ham kraft, slik at han skal bli begavet med godhet og rettferdighet. Og han skal vandre i evig lys.
5. Og synden skal forgå i mørket for alltid, og skal ikke mer sees fra den dag i all evighet.

KAPITTEL 93

1. Og etter det både ga og begynte Enok å fortelle fra bøkene. Og Enok sa: «Angående rettferdighetens barn og verdens utvalgte, og angående rettskaffenhetens plante, vil jeg tale disse tingene, ja, jeg, Enok, vil forkynne dem for dere, mine sønner:
2. I henhold til det som viste seg for meg i det himmelske synet, og som jeg har visst gjennom de hellige englenes ord, og har lært fra de himmelske tavler.
3. Og Enok begynte å fortelle fra bøkene og sa: «Jeg ble født i den syvende uken, mens dom og rettferdighet fortsatt varte.»
4. Og etter meg skal stor ondskap oppstå i den andre uken, og bedrag skal spire frem. Og i den skal det være den første enden. Og i den skal et menneske bli frelst. Og etter at den er over, skal urettferdighet vokse frem, og en lov skal bli gitt for synderne.
5. Og deretter, i den tredje uken ved dens slutt, skal en mann bli valgt til rettferdig doms plante, og hans etterkommere skal bli rettferdighetens plante for alltid.
6. Og deretter i den fjerde uken, ved dens slutt, skal det sees syner av de hellige og rettferdige, og en lov for alle generasjoner og et omgitt skal lages for dem.
7. Og deretter i den femte uken, ved dens slutt, skal herlighetens og herredømmets hus bygges for evig.
8. Og etter det i den sjette uken skal alle som bor i den bli blindet, og alles hjerter skal gudløs forlate visdommen. Og i den skal en mann stige opp; og ved dens slutt skal herredømmets hus brennes med ild, og hele rasen av den utvalgte roten skal bli spredt.
9. Og deretter i den syvende uken skal en frafallen generasjon oppstå, og dens gjerninger skal være mange, og alle dens gjerninger skal være frafallene.
10. Og ved dens avslutning skal de utvalgte rettferdige av den evige rettferdighetens plante bli valgt, for å motta syvfoldig instruksjon angående hele hans skapelse.
11. For hvem av alle menneskenes barn kan høre Den Helliges røst uten å bli urolig? Og hvem kan tenke Hans tanker? Og hvem kan se alle himmelens gjerninger?
12. Og hvordan skulle det finnes en som kunne se himmelen, og hvem finnes det som kunne forstå himmelens ting og se en sjel eller en ånd og kunne fortelle om det, eller stige opp og se alle deres ender og tenke dem eller gjøre som dem?
13. Og hvem av alle mennesker kan vite jordens bredde og lengde, og hvem har fått vist målet på alt dette?
14. Eller finnes det noen som kan skjelne himmelens lengde og hvor stor dens høyde er, og hva den er grunnlagt på, og hvor stort antallet stjerner er, og hvor alle lysene hviler?

KAPITTEL 94

1. Og nå sier jeg til dere, mine sønner: Elsk rettferdighet og vandre på den. For rettferdighetens stier er verdt å bli tatt imot, men urettferdighetens stier skal plutselig bli ødelagt og forsvinne.
2. Og for visse menn i en generasjon skal voldens og dødens stier bli åpenbart, og de skal holde seg langt unna dem og ikke følge dem.

3. Og nå sier jeg til dere, dere rettferdige: Gå ikke på ondskapens stier, og heller ikke på dødens stier, og kom ikke nær dem, for at dere ikke skal bli ødelagt.
4. Men søk og velg rettferdighet og et utvalgt liv, og gå på fredens stier, så skal dere leve og ha fremgang.
5. Og hold fast ved mine ord i deres hjerters tanker, og la dem ikke bli utslettet fra deres hjerter. For jeg vet at syndere vil friste mennesker til å be om visdom på en ond måte, slik at det ikke finnes noe sted for henne, og ingen fristelse kan forsvinne.
6. Ve dem som bygger urettferdighet og undertrykkelse og legger svik som grunnvoller! For de skal brått falle, og de skal ikke ha fred.
7. Ve dem som bygger sine hus med synd! For fra alle sine grunnvoller skal de styrtes, og for sverdet skal de falle. Og de som plutselig skaffer seg gull og sølv ved dom, skal gå til grunne.
8. Ve dere, dere rike, for dere har stolt på deres rikdom, og fra deres rikdom skal dere vike, fordi dere ikke har husket Den Høyeste i deres rikdoms dager.
9. Dere har begått blasfemi og urettferdighet, og er blitt rede for slaktingens dag, og mørkets dag og den store dommens dag.
10. Så taler og forkynner jeg til dere: Han som har skapt dere, skal omstyrte dere, og det skal ikke være noen medfølelse for deres fall, og deres Skaper skal fryde seg over deres ødeleggelse.
11. Og dine rettferdige skal i de dager være til spott for syndere og ugudelige.

KAPITTEL 95

1. Å, om mine øyne var en vannsky, så jeg kunne gråte over dere og utøse mine tårer som en vannsky, så jeg kunne hvile fra mitt hjertes trengsel!
2. Hvem har tillatt dere å praktisere spott og ondskap? Så skal dommen ramme dere, syndere.
3. Frykt ikke synderne, dere rettferdige, for Herren vil igjen overgi dem i deres hender, så dere kan holde dom over dem etter deres ønsker.
4. Ve dere som utstøter forbannelser som ikke kan omgjøres! Derfor skal helbredelse være langt fra dere på grunn av deres synder.
5. Ve dere som gjengjelder deres neste med ondt! For dere skal bli gjengjeldt etter deres gjerninger.
6. Ve dere, løgnaktige vitner, og dem som veier urett opp, for plutselig skal dere gå til grunne.
7. Ve dere, syndere, for dere forfølger de rettferdige. For dere skal bli overgitt og forfulgt på grunn av urettferdighet, og dens åk skal være tungt på dere.

KAPITTEL 96

1. Vær håpefulle, dere rettferdige, for plutselig skal synderne omkomme for dere, og dere skal herske over dem etter deres lyster.
2. Og på syndernes trengsels dag skal deres barn stige opp og reise seg som ørner, og høyere enn gribbene skal deres rede være, og dere skal stige opp og trenge inn i jordens kløfter, og i fjellkløftene for alltid som kaniner foran de urettferdige, og sirenene skal sukke på grunn av dere – og gråte.
3. Frykt derfor ikke, dere som har lidd; for helbredelse skal være deres del, og et klart lys skal opplyse dere, og hvilens røst skal dere høre fra himmelen.
4. Ve dere, syndere, for deres rikdom får dere til å se ut som de rettferdige, men deres hjerter overbeviser dere om å være syndere, og dette skal være et vitnesbyrd mot dere, som et minne om deres onde gjerninger.
5. Ve dere som fortærer det beste hvete og drikker vin i store skåler og tråkker de ringe under føttene med all kraft!
6. Ve dere som drikker vann fra hver kilde! For plutselig skal dere forgå og visne, fordi dere har forlatt livets kilde.
7. Ve dere som gjør urett, svik og blasfemi! Det skal være et minne om dere til det onde.
8. Ve dere, dere mektige, som med makt undertrykker de rettferdige! For dagen for deres ødeleggelse kommer. I de dager skal mange og gode dager komme for de rettferdige - på dagen for deres dom.

KAPITTEL 97

1. Tro, dere rettferdige, at synderne skal bli til skam og gå til grunne på urettferdighetens dag.
2. La det være kjent for dere, dere syndere, at Den Høyeste er oppmerksom på deres ødeleggelse, og himmelens engler fryder seg over deres ødeleggelse.
3. Hva skal dere gjøre, dere syndere, og hvor skal dere flykte på dommedag, når dere hører de rettferdiges bønnerøst?
4. Ja, det skal gå med dere som dem, mot hvem dette ordet skal være et vitnesbyrd: «Dere har vært synderes venner.»
5. Og i de dager skal de rettferdiges bønn nå Herren, og for dere skal dommens dager komme.
6. Og alle ordene om deres urettferdighet skal leses opp for den store Hellige, og deres ansikter skal dekkes av skam, og Han skal forkaste ethvert verk som er basert på urettferdighet.
7. Ve dere, syndere, som bor midt i havet og på tørt land, hvis minne er ondt mot dere.
8. Ve dere som skaffer dere sølv og gull i urettferdighet og sier: «Vi er blitt rike på rikdom og har eiendeler, og har tilegnet oss alt vi har ønsket oss.»
9. Og la oss nå gjøre det vi hadde til hensikt: For vi har samlet sølv, og mange er bøndene i våre hus.» Og våre kornmagasiner er fulle som av vann,
10. Ja, som vann skal løgnene deres flyte bort; for rikdommene deres skal ikke vare, men raskt stige opp fra dere; for dere har ervervet alt i urettferdighet, og dere skal bli overgitt til en stor forbannelse.

KAPITTEL 98

1. Og nå sverger jeg til dere, til de vise og de dåraktige, for dere skal få mange opplevelser på jorden.
2. For dere menn skal ikle dere flere prydelser enn en kvinne, og fargerike klær mer enn en jomfru: I kongelighet og i prakt og i makt, og i sølv og i gull og i purpur, og i prakt og i mat skal de utøses som vann.
3. Derfor skal de mangle lære og visdom, og de skal gå til grunne sammen med sine eiendeler; og med all sin

herlighet og prakt, og i skam og i slakting og i stor fattigdom, skal deres ånder kastes i ildovnen.
4. Jeg har sverget til dere, dere syndere, slik som et fjell ikke har blitt en slave, og en høyde ikke blir en kvinnes tjenestepike, slik er ikke synd sendt over jorden, men mennesket har selv skapt den, og under en stor forbannelse skal de falle som begår den.
5. Og kvinnen har ikke fått barnløshet, men på grunn av sine egne henders gjerninger dør hun uten barn.
6. Jeg har sverget til dere, dere syndere, ved den Hellige, at alle deres onde gjerninger skal åpenbares i himmelen, og at ingen av deres undertrykkende gjerninger skal dekkes eller skjules.
7. Og tro ikke i din ånd og si ikke i ditt hjerte at du ikke vet og at du ikke ser at enhver synd hver dag blir registrert i himmelen i Den Høyestes nærvær.
8. Fra nå av vet dere at all den undertrykkelse dere bruker for å undertrykke dere er skrevet ned hver dag inntil dommens dag.
9. Ve dere, dårer, for ved deres dårskap skal dere gå til grunne. Dere synder mot de vise, og derfor skal ikke lykke være deres del.
10. Og nå, vit at dere er forberedt på ødeleggelsens dag. Håp derfor ikke å leve, dere syndere, men dere skal dra og dø. For dere kjenner ingen løsepenge. For dere er forberedt på den store dommens dag, på trengselens dag og den store skammens dag for deres ånder.
11. Ve dere, dere gjenstridige av hjerte, som gjør ondt og spiser blod! Hvorfra har dere gode ting å spise og drikke og mette? Fra alle de gode ting som Herren, Den Høyeste, har gitt i overflod på jorden; derfor skal dere ikke ha fred.
12. Ve dere som elsker urettferdige gjerninger! Hvorfor håper dere på lykke for dere selv? Vit at dere skal bli overgitt i de rettferdiges hender, og de skal hugge av halsen deres og drepe dere, og de skal ikke ha nåde med dere.
13. Ve dere som gleder dere over de rettferdiges trengsel, for det skal ikke graves noen grav for dere.
14. Ve dere som forakter de rettferdiges ord, for dere skal ikke ha noe håp om liv.
15. Ve dere som skriver ned løgnaktige og ugudelige ord! For de skriver ned løgnene sine, slik at menneskene kan høre dem og handle ugudelig mot sin neste.
16. Derfor skal de ikke ha fred, men dø en plutselig død.

KAPITTEL 99

1. Ve dere som gjør gudløshet og roser dere av løgn og lovpriser dem! Dere skal gå til grunne, og intet lykkelig liv skal bli deres.
2. Ve dem som forvrenger rettferdighetens ord og overtreder den evige lov og forvandler seg til det de ikke var, til syndere! De skal bli tråkket under føtter på jorden.
3. I de dager, gjør dere rettferdige, klare til å frembære deres bønner som et minne, og legg dem frem som et vitnesbyrd for englene, så de kan legge syndernes synd frem for Den Høyeste.
4. I de dager skal nasjonene bli rørt, og nasjonenes familier skal reise seg på ødeleggelsens dag.
5. Og i de dager skal de fattige gå ut og ta bort barna deres, og de skal forlate dem, slik at barna deres skal omkomme ved dem. Ja, de skal forlate sine barn som fortsatt dier, og ikke vende tilbake til dem, og skal ikke ha medlidenhet med sine kjære.
6. Og igjen sverger jeg til dere, dere syndere, at synden er forberedt på en dag med uopphørlig blodsutgytelse.
7. Og de som tilber steiner og gravbilder av gull og sølv og tre og stein og leire, og de som tilber urene ånder og demoner og alle slags avguder uten kunnskap, skal ikke få noen form for hjelp fra dem.
8. Og de skal bli gudløse på grunn av sine hjerters dårskap, og deres øyne skal bli blindet av sine hjerters frykt og av syner i sine drømmer.
9. Gjennom disse skal de bli gudløse og fryktsomme; for de skal ha utført alt sitt verk i løgn og tilbet en stein: derfor skal de gå til grunne i et nu.
10. Men i de dager er velsignet alle de som tar imot visdommens ord og forstår dem, og følger Den Høyestes stier og vandrer på hans rettferdighets sti, og ikke blir gudløse med de gudløse; for de skal bli frelst.
11. Ve deg som sprer ondt til dine naboer! For du skal bli drept i dødsriket.
12. Ve dere som setter falske og falske planer, og dem som forårsaker bitterhet på jorden! For derved skal de fullstendig forgå.
13. Ve dere som bygger husene deres med andres slit, og alt byggematerialet deres er syndens murstein og steiner! Jeg sier dere at dere ikke skal ha fred.
14. Ve dem som forkaster sine fedres mål og evige arv, og hvis sjeler følger avguder, for de skal ikke få hvile.
15. Ve dem som gjør urett og hjelper til med undertrykkelse, og som slår i hjel sine naboer inntil den store dommens dag.
16. For han skal kaste ned deres herlighet og bringe plage over deres hjerter og vekke sin brennende harme og ødelegge dere alle med sverdet. Alle de hellige og rettferdige skal huske deres synder.

KAPITTEL 100

1. Og i de dager skal fedre bli slått på ett sted sammen med sønnene sine, og brødre skal falle i døden, inntil bekkene flyter med deres blod.
2. For ingen skal holde sin hånd tilbake fra å drepe sine sønner og sine sønnesønner, og en synder skal ikke holde sin hånd tilbake fra sin ærede bror. Fra daggry til solnedgang skal de drepe hverandre.
3. Og hesten skal gå helt til brystet i synderes blod, og vognen skal senkes ned til sin høyde.
4. I de dager skal englene stige ned til de skjulte stedene og samle på ett sted alle de som har ført synd ned. Og Den Høyeste skal oppstå på dommens dag for å fullbyrde en stor dom blant syndere.
5. Og over alle de rettferdige og hellige vil Han utnevne voktere blant de hellige engler, til å vokte dem som et øyesten, inntil Han gjør ende på all ondskap og all synd, og selv om de rettferdige sover en lang søvn, har de ingenting å frykte.
6. Og da skal jordens barn se de vise i trygghet, og de skal forstå alle ordene i denne boken, og innse at deres rikdom ikke skal kunne frelse dem, når deres synder blir tilintetgjort.

7. Ve dere, syndere, på den sterke angstens dag, dere som plager de rettferdige og brenner dem med ild! Dere skal bli gjengjeldt etter deres gjerninger.
8. Ve dere, dere gjenstridige av hjerte, som våker for å tenke ut ondskap! Derfor skal frykt komme over dere, og det skal ikke være noen som hjelper dere.
9. Ve dere, syndere, for deres munns ords skyld, og for deres henders gjerninger, som deres gudløshet har skapt. I flammende flammer som brenner verre enn ild, skal dere brenne.
10. Og nå, vit at Han vil spørre englene om deres gjerninger i himmelen, solen, månen og stjernene om deres synder, for på jorden dømmer dere de rettferdige.
11. Og Han skal kalle til vitne mot dere hver sky og tåke og dugg og regn; for de skal alle holdes tilbake på grunn av dere fra å komme ned over dere, og de skal huske deres synder.
12. Og gi nå gaver til regnet, så det ikke hindres i å falle ned over dere, og heller ikke duggen, når den har mottatt gull og sølv fra dere, så den kan falle ned.
13. Når rimfrosten og snøen med sin kulde og alle snøstormene med alle sine plager faller over dere, skal dere i de dager ikke kunne stå imot dem.

KAPITTEL 101

1. Se på himmelen, dere himmelens barn, og alt Den Høyestes verk, og frykt Ham og gjør ikke noe ondt i Hans nærvær.
2. Hvis Han lukker himmelens sluser og hindrer regn og dugg i å falle ned på jorden for deres skyld, hva vil dere da gjøre?
3. Og hvis Han sender sin vrede over dere på grunn av deres gjerninger, kan dere ikke be Ham om hjelp, for dere talte stolte og frekke ord mot Hans rettferdighet. Derfor skal dere ikke ha fred.
4. Og ser dere ikke sjømennene på skipene, hvordan skipene deres kastes frem og tilbake av bølgene, og rister av vindene og er i stor uro?
5. Og derfor frykter de fordi alle deres gode eiendeler går med dem på havet, og de har onde anelser i hjertet om at havet vil sluke dem og de vil omkomme der.
6. Er ikke hele havet og alle dets vann og all dets bevegelse Den Høyestes verk, og har Han ikke satt grenser for dets gjerninger og begrenset det helt av sanden?
7. Og ved Hans irettesettelse blir den redd og tørker ut, og alle fiskene der dør og alt som er i den. Men dere syndere som er på jorden, frykt Ham ikke.
8. Har ikke Han skapt himmelen og jorden og alt som er i dem? Han har gitt forstand og visdom til alt som rører seg på jorden og i havet.
9. Frykter ikke sjømennene på skipene havet? Men syndere frykter ikke Den Høyeste.

KAPITTEL 102

1. I de dager når Han har sendt en voldsom ild over dere, hvor skal dere flykte, og hvor skal dere finne utfrielse? Og når Han sender ut sitt ord mot dere, vil dere da ikke bli redde og frykte?
2. Og alle lysene skal bli forferdet av stor frykt, og hele jorden skal bli forferdet og skjelve og bli urolig.
3. Og alle englene skal utføre sine befalinger, og skal søke å skjule seg for den store herlighetens nærvær, og jordens barn skal skjelve og skjelve; og dere syndere skal bli forbannet for evig, og dere skal ikke ha fred.
4. Frykt ikke, dere rettferdiges sjeler, og vær håpefulle, dere som har dødd i rettferdighet.
5. Og sørg ikke hvis din sjel har sunket ned i dødsriket i sorg, og at det i ditt liv ikke gikk din kropp etter din godhet, men vent på dagen for synderes dom, og på dagen for forbannelse og straff.
6. Og likevel, når dere dør, sier synderne om dere: «Som vi dør, dør de rettferdige, og hvilken vinning høster de for sine gjerninger?
7. Se, liksom vi, dør de i sorg og mørke, og hva har de mer enn oss? Fra nå av er vi like.
8. Og hva skal de motta og hva skal de se for evig? Se, også de er døde, og fra nå av skal de ikke se noe lys.
9. Jeg sier dere, syndere, dere er fornøyde med å spise og drikke og rane og synde og kle av menn nakne og vinne rikdom og se gode dager.
10. Har du sett de rettferdiges ende, at ingen form for vold finnes hos dem før de dør?
11. «Likevel gikk de til grunne og ble som om de ikke hadde vært til, og deres ånder steg ned i dødsriket i trengsel.»

KAPITTEL 103

1. Derfor sverger jeg til deg, du rettferdige, ved den store, ærede og mektiges herlighet i herredømme, og ved hans storhet sverger jeg til deg:
2. Jeg kjenner et mysterium, og har lest de himmelske tavlene, og har sett de hellige bøker, og har funnet skrevet i dem og innskrevet om dem:
3. At all godhet, glede og herlighet er forberedt for dem, og nedskrevet for åndene til de som har dødd i rettferdighet, og at mangfoldig godhet skal gis til deg som lønn for ditt arbeid, og at din lodd er langt større enn de levendes lodd.
4. Og deres ånder som døde i rettferdighet skal leve og fryde seg, og deres ånder skal ikke forgå, og deres minne skal ikke forgå for den Stores åsyn i alle verdens generasjoner. Frykt derfor ikke lenger deres forakt.
5. Ve dere, syndere, når dere dør, hvis dere dør i deres synders rikdom, og de som er som dere sier om dere: «Salige er synderne! De har sett alle sine dager.»
6. Og hvordan de døde i velstand og rikdom, og ikke har sett trengsel eller mord i sitt liv; og de døde i ære, og dommen er ikke fullbyrdet over dem i løpet av deres liv.
7. Vit at deres sjeler vil bli brakt ned i dødsriket, og de skal være elendige i sin store trengsel.
8. Og inn i mørke og lenker og en brennende flamme hvor det er en streng dom, skal deres ånder gå inn; og den store dommen skal vare for alle verdens generasjoner. Ve dere, for dere skal ikke ha fred.
9. Si ikke om de rettferdige og gode som lever: «I våre vanskelige dager har vi slitt hardt og erfart all slags nød, og møtt mye ondt og blitt fortæret, og er blitt få og vår ånd liten.»

10. Og vi er blitt ødelagt og har ikke funnet noen som kan hjelpe oss med et ord. Vi er blitt plaget og ødelagt, og har ikke håpet å se liv fra dag til dag.
11. Vi håpet å bli hodet, men er blitt halen. Vi har slitt hardt og ikke fått noe igjen for vårt strev. Vi er blitt synderes og urettferdiges føde, og de har lagt sitt åk tungt på oss.
12. De som hatet oss, har hersket over oss og slått oss. Vi har bøyd nakken for dem som hatet oss, men de har ikke vist medlidenhet med oss.
13. Vi ønsket å komme oss vekk fra dem for å kunne unnslippe og finne ro, men fant ikke noe sted hvor vi kunne flykte og være trygge for dem.
14. Og vi klager til herskerne i vår trengsel, og roper mot dem som fortærte oss, men de lyttet ikke til våre rop og ville ikke høre på vår røst.
15. Og de hjalp dem som ranet oss og fortærte oss og dem som gjorde oss få, og de skjulte sin undertrykkelse, og de fjernet ikke fra oss åket til dem som fortærte oss, spredte oss og myrdet oss, og de skjulte sitt mord, og husket ikke at de hadde løftet hendene mot oss.

KAPITTEL 104

1. Jeg sverger til deg at englene i himmelen husker deg til gode for Den Stores herlighet, og navnene dine er skrevet for Den Stores herlighet.
2. Vær håpefulle! For før ble dere gjort til skamme av sykdom og lidelse, men nå skal dere skinne som himmelens lys, dere skal skinne og dere skal bli sett, og himmelens porter skal åpnes for dere.
3. Og i deres rop, rop om dom, og den skal åpenbares for dere; for all deres trengsel skal ramme herskerne og alle som hjalp dem som plyndret dere.
4. Vær håpefull, og kast ikke bort håpet deres, for dere skal ha stor glede som himmelens engler.
5. Hva skal dere være forpliktet til å gjøre? Dere skal ikke måtte gjemme dere på den store dommens dag, og dere skal ikke bli funnet som syndere, og den evige dommen skal være langt fra dere i alle verdens generasjoner.
6. Og frykt ikke nå, dere rettferdige, når dere ser synderne vokse seg sterke og ha fremgang på sine veier. Bli ikke deres venner, men hold dere unna deres vold, for dere skal bli himmelens hærskarers venner.
7. Og selv om dere syndere sier: «Alle våre synder skal ikke bli gransket og skrevet ned», skal de likevel skrive ned alle deres synder hver dag.
8. Og nå viser jeg deg at lys og mørke, dag og natt, ser alle dine synder.
9. Vær ikke gudløse i deres hjerter, og løy ikke og endre ikke det som er rettskaffent. Skyld ikke den Helliges ord med løgn, og ta ikke hensyn til deres avguder. For all deres løgn og all deres gudløshet stammer ikke fra rettferdighet, men fra stor synd.
10. Og nå kjenner jeg denne hemmeligheten, at syndere skal forandre og forvrenge rettferdighetens ord på mange måter, og de skal tale onde ord og lyve og praktisere store bedrag og skrive bøker om sine ord.
11. Men når de sannferdig skriver ned alle mine ord på deres språk, og ikke endrer eller forringer noe fra mine ord, men skriver dem ned sannferdig – alt det jeg først vitnet om dem.
12. Så kjenner jeg til et annet mysterium, at bøker skal gis til de rettferdige og de vise for å bli en kilde til glede og rettskaffenhet og mye visdom.
13. Og til dem skal bøkene bli gitt, og de skal tro på dem og glede seg over dem, og da skal alle de rettferdige som har lært alle rettskaffenhetens stier av dem, bli belønnet.

KAPITTEL 105

1. I de dager befalte Herren dem å kalle sammen og vitne for jordens barn om deres visdom: Vis dem den, for dere er deres veiledere og en belønning over hele jorden.
2. For jeg og min sønn skal være forent med dem for alltid på rettskaffenhetens stier i deres liv, og dere skal ha fred. Gled dere, dere rettskaffenhetens barn. Amen.

KAPITTEL 106

1. Og etter noen dager tok min sønn Metusalah en kone til sin sønn Lamek, og hun ble med barn og fødte en sønn.
2. Og kroppen hans var hvit som snø og rød som en roses blomstring, og håret på hodet hans og de lange lokkene hans var hvite som ull, og øynene hans var vakre. Og da han åpnet øynene, lyste han opp hele huset som solen, og hele huset var svært lyst.
3. Og da reiste han seg i jordmorens hender, åpnet munnen og talte med rettferdighetens Herre.
4. Og hans far Lamek ble redd for ham og flyktet, og kom til sin far Metusalah.
5. Og han sa til ham: «Jeg har fått en fremmed sønn, forskjellig fra og ulik mennesket, og lik himmelens Guds sønner; og hans natur er annerledes, og han er ikke som oss, og hans øyne er som solens stråler, og hans ansikt er strålende.»
6. Og det synes meg at han ikke er født fra meg, men fra englene, og jeg frykter at et under kan skje på jorden i hans dager.
7. Og nå, min far, er jeg her for å be deg og trygle deg om at du må gå til Enok, vår far, og lære sannheten av ham, for hans bolig er blant englene.
8. Og da Metusalah hørte sin sønns ord, kom han til meg til jordens ender. For han hadde hørt at jeg var der, og han ropte høyt, og jeg hørte hans stemme, og jeg kom til ham. Og jeg sa til ham: «Se, her er jeg, min sønn, hvorfor er du kommet til meg?»
9. Og han svarte og sa: «På grunn av stor bekymring har jeg kommet til deg, og på grunn av et foruroligende syn har jeg kommet nær.»
10. Og nå, min far, hør meg: Lamek, min sønn, har fått en sønn som ingen har like, og hans natur er ikke som menneskets natur, og fargen på hans kropp er hvitere enn snø og rødere enn en roses blomst, og håret på hans hode er hvitere enn hvit ull, og hans øyne er som solens stråler, og han åpnet øynene og lyste deretter opp hele huset.
11. Og han reiste seg i jordmorens hender, og åpnet munnen og velsignet himmelens Herre.
12. Og hans far Lamek ble redd og flyktet til meg, og han trodde ikke at han var født av ham, men at han var i

himmelens englers likhet. Og se, jeg er kommet til deg for at du skal kunngjøre meg sannheten.
13. Og jeg, Enok, svarte og sa til ham: «Herren vil gjøre noe nytt på jorden, og dette har jeg allerede sett i et syn, og jeg har kunngjort for deg at i min far Jareds generasjon overtrådte noen av himmelens engler Herrens ord.»
14. Og se, de begår synd og overtreder loven, og har forent seg med kvinner og begått synd med dem, og har giftet seg med noen av dem, og har fått barn med dem.
15. Og de skal frembringe kjemper på jorden, ikke etter ånden, men etter kjødet, og det skal bli en stor straff over jorden, og jorden skal bli renset fra all urenhet.
16. Ja, det skal komme en stor ødeleggelse over hele jorden, og det skal bli en flom og stor ødeleggelse i ett år.
17. Og denne sønnen som er født deg, skal bli igjen på jorden, og hans tre barn skal bli frelst med ham. Når hele menneskeheten som er på jorden dør, skal han og hans sønner bli frelst.
18. Og nå skal du gjøre din sønn Lamek kjent at han som er født i sannhet er hans sønn, og du skal kalle ham Noah, for han skal bli overlatt til deg, og han og hans sønner skal bli frelst fra ødeleggelsen som skal komme over jorden på grunn av all synd og all urettferdighet som skal fullbyrdes på jorden i hans dager.
19. Og etter det skal det bli enda mer urettferdighet enn den som først ble fullbyrdet på jorden. For jeg kjenner de helliges mysterier. For Han, Herren, har vist meg og informert meg, og jeg har lest dem på de himmelske tavlene.

KAPITTEL 107

1. Og jeg så skrevet på dem at generasjon etter generasjon skal overtre, inntil en rettferdig generasjon oppstår, og overtredelsen blir tilintetgjort og synden forsvinner fra jorden, og all slags godhet kommer over den.
2. Og nå, min sønn, gå og la din sønn Lamek vite at denne sønnen som er født, i sannhet er hans sønn, og at dette ikke er løgn.
3. Og da Metusalah hadde hørt sin far Enoks ord – for han hadde vist ham alt i hemmelighet – vendte han tilbake og viste ham dem og kalte denne sønnen Noah; for han skal trøste jorden etter all ødeleggelsen.

KAPITTEL 108

1. En annen bok som Enok skrev for sin sønn Metusalah og for dem som skal komme etter ham og holde loven i de siste dager.
2. Dere som har gjort godt, skal vente i de dager, inntil det blir slutt på dem som gjør ondt, og på overtredernes makt.
3. Og vent sannelig til synden er borte, for deres navn skal bli utslettet av livets bok og av de hellige bøker, og deres ætt skal bli ødelagt for alltid, og deres ånder skal bli drept, og de skal rope og sørge på et sted som er en kaotisk villmark, og i ild skal de brenne; for det er ingen jord der.
4. Og jeg så der noe som lignet en usynlig sky; for på grunn av dens dybde kunne jeg ikke se over, og jeg så en flammende ild som flammet klart, og ting som skinnende fjell som sirklet og sveipet frem og tilbake.
5. Og jeg spurte en av de hellige englene som var med meg og sa til ham: «Hva er dette som skinner? For det er ikke himmel, men bare flammen av en flammende ild, og røsten av gråt og klage og klage og sterk smerte.»
6. Og han sa til meg: «Dette stedet som du ser – her er synderes og gudsbespotters ånder kastet ut, og de som gjør ondt, og de som forvrenger alt det Herren har talt gjennom profetenes munn – ja, de ting som skal skje.»
7. For noen av dem er skrevet og innskrevet i himmelen, slik at englene kan lese dem og vite hva som skal ramme synderne og de ydmykes ånder og dem som har plaget sine legemer og blitt belønnet av Gud, og dem som er blitt gjort til skamme av onde mennesker:
8. De som elsker Gud, men ikke har elsket gull eller sølv eller noe av det gode som er i verden, men har gitt sine legemer til pinsler.
9. Som, fra de ble til, ikke lengtet etter jordisk føde, men betraktet alt som et forbigående åndedrag, og levde deretter, og Herren prøvde dem mye, og deres ånder ble funnet rene slik at de kunne prise hans navn.
10. Og alle velsignelsene som var bestemt for dem, har jeg omtalt i bøkene. Og han har tildelt dem deres lønn, fordi de har vist seg å være slike som elsket himmelen mer enn livet i verden, og selv om de ble tråkket under fot av onde menn, og opplevde mishandling og spott fra dem og ble gjort til skamme, velsignet de meg likevel.
11. Og nå vil jeg tilkalle de godes ånder som tilhører lysets generasjon, og jeg vil forvandle dem som ble født i mørket, som i kjødet ikke ble belønnet med den ære som deres trofasthet fortjente.
12. Og jeg vil føre frem i skinnende lys dem som har elsket mitt hellige navn, og jeg vil sette hver enkelt på sin æres trone.
13. Og de skal stråle i utallige tider, for rettferdighet er Guds dom, for de trofaste skal han gi trofasthet på de rettskaffens stier.
14. Og de skal se de som var født i mørket bli ført inn i mørket, mens de rettferdige skal stråle.
15. Og synderne skal rope høyt og se dem strålende, og de skal sannelig gå dit dager og tider er foreskrevet for dem.